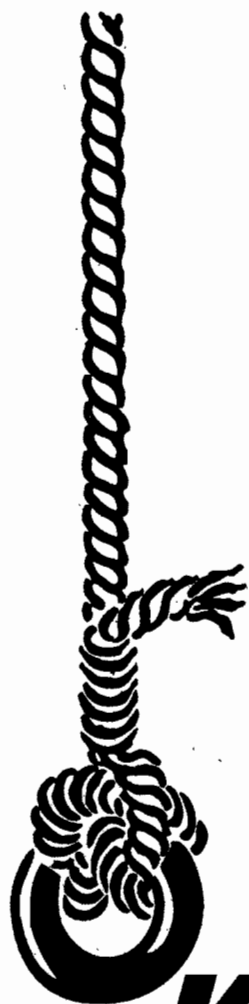
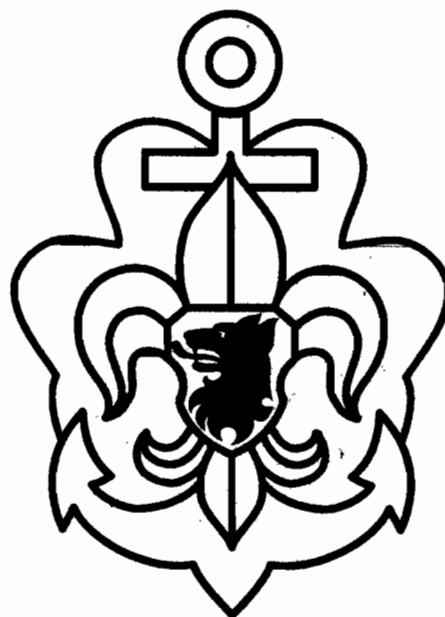

**zpravodaj
vodních
skautů
a skautek**

**KAPITÁNSKÁ
POŠTA**

HKVS
2002/2003
r o e n ě k

9

Kapitánská pošta

Obsah	strana
Kapitáni a kapitánky!	1
Bratři. (O kořenech a ukradených rodičích)	2
Kruhy na vodě IX.....	3
Spokojenost emeritního činovníka	4
Přírodu v Libušině údolí čistily Břehy se skauty	4
Horké zprávy NAVIGAMUS 2003	5
Informace Yachtservisu	6
Rozpočet HKVS pro rok 2003	6
XII. ročník Odemykání Doubravy	7
Dědek Doubravák odemkl Doubravu	7
Ivančena 2003 - pot a kamení	8-9
Oslava pražské PĚTKY	9
Hry navazující na články o Guadalcanalu	10
Obyčejná vlčácká výprava	11
Seriál na pokračování - Amerika	12-13
Historiistřediska VS ve Vysokém Mýtě	14-15
Adresář Vodních skautů	15
Adresář VS - vzor	16
Pardubický triatlon.....	17
Pardubický triatlon - výsledky	17
Když skautům počasí nepřeje	18
Zápis ze zasedání HKVS 3. 4. 2003	19
Zápis z jednání KVS 11. - 13. 4. 2003	19-21
Sluneční soustavou krok za krokem - NEPTUN	22-23
Výstup na Říp.....	23
Poslední vážná prosba	24
Mimoňští pulci	24
Kalendář	25

Spíše než hříčkou osudu bývá člověk hříčkou svou vlastní. Ale i tak či ještě k tomu je podstatně ve svém údělu determinován stavem světa, do kterého se zrodil.

JOSEF ČAPEK

Kapitáni a kapitánky!

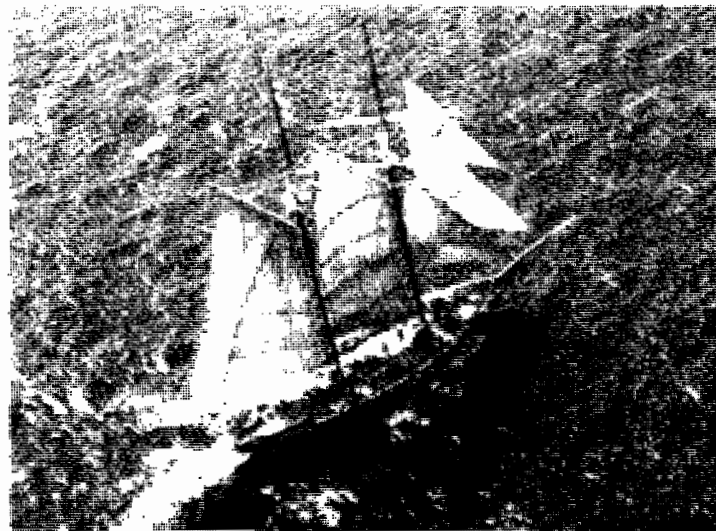
Teď, teď je ta poslední chvíle před Navigamem 2003, kdy si o něm můžeme ještě něco říci, než se všichni staneme jeho účastníky.

*Myšlenka setkání vodních skautů z celé republiky je hodně stará a někde na jejím počátku je předválečný závod Přes tři jezy, poválečný závod Po stopách Jakuba Krčína a srazy kapitánů po r. 1968 a 1989. Asi to byl Oskar, který někdy koncem roku 1992 prohlásil: „Kapitáni se už každého půl roku scházejí, teď ještě chybí setkání všech ve skautském věku.“ A začalo se to rozjíždět. Jedním ze vzorů byla nizozemská NaWaKa (National Water Kamp), ale také Intercamp skautů států NATO, polské Złoty wodniackie a další velká setkání. Důležitým úkolem bylo najít vhodný a výstižný název. Navrhovaný Skautská regata (SKARE) se jako významově užší neujal a byl použit jinde. Navigo, navigare je latinsky „plout“, navigamus pak „plujeme“, což se vykládá jako hrdost nad tím, že po trojím zákazu jsme stále tady, dále jako ukázka naší činnosti a konečně jako variace na starou vorařskou píseň a neoficiální hymnu českých vodních skautů *My pluli dál a dál*. Sloveso navigamus se stalo podstatným jménem a začali jsme je skloňovat („na letošním Navigamu“).*

Protože my Češi, a skauti zvláště, vodní obzvláště, jsme hračičkové a romantici, rádi své srazy balíme do nějakého děje, hry a libreta. Během příprav na první Navigamus '94 Amateura napadlo, že přesně na dny srazu připadá 50. výročí invaze Spojenců v Normandii – námět byl na světě. Na rok 1996 jsme objevili 500. výročí obeplutí Afriky Vascem da Gama, pro rok 2000 třísté výročí poslední velké akce pirátské republiky Tortuga. Na rok 2003 jsme pak už v předstihu objevili výročí bitvy o Guadalcanal, bitvy, jejíž námět již desítky let slouží ke hrám a soutěžím spoustě oddílů, bitvy, jejíž průběh byl dlouho nerozhodný, bitvy, kterou obě válčící strany dlouho považovaly za svůj úspěch.

Proč o tom píšu?

Inu proto, že nedávno skončila válka v Iráku, k níž se každý z nás staví trochu odlišně. Ano, byl (snad definitivně) zničen jeden z nejhorších totalitních režimů. Ano, válka byla vedena s maximální možnou ohleduplností vůči civilnímu obyvatelstvu. Ano, našim velkým přínosem je účast protichemické jednotky a velkého M.A.S.H. Avšak tato válka zřejmě také zničila spoustu památek starých pět a více tisíců let, tato válka asi také velmi nahrává zájmům olejářských společností, tato válka byla vedena bez požehnání papeže či OSN.

K této válce, opakuji, se každý stavíme poněkud odlišně. I když mne to velmi mrzí, chápu postoj čestného kapitána vodních skautů Mirka Vosátky, který mi vzkázal, že se Navigamu nezúčastní na protest proti válečné politice USA. Doufám však, že se mi podaří vysvětlit mu to, co nyní vám:

Navigamus znamená plujeme. A když plujeme, tak si hrajeme. A když si hrajeme, tak i na slavné námořní bitvy, protože takové hry jsou akční a plné zvratů. Naším „amikům“ z východu ČR a „japkům“ ze západu je a bude jedno, zda podporují ten či onen názor na současné události, pokud bude náplň Navigamu 2003 dostatečně zábavná, napínavá, hravá a závěr bez ohledu na vítěze dostatečně radostný. Neboť Navigamus je především setkání, soutěž a zábava až sranda, jak mne rád cituje Vulkán.

Ať se nám to podaří!

Váš Vezír

Douška: Na závěr N2003 vyhlásíme námět N2006. Je připraven, bude více historický a námětů ke hrám a radovánkám poskytuje dost a dost.

Bratři.

(O kořenech a ukradených prarodičích)

Svět se zmenšuje. A to tak, že ukrutně. Když mi napíše Tom z Edmontonu, nebo Beruška ze Sydney, dostanou moji odpověď, pokud zrovna nejsem líný, druhý den. Anebo včera? Nikdy si totiž nejsem jistý, jak je to s těmi posuny časových pásem. Tom je v Kanadě od roku 1968. když před několika roky po mnoha letech zase stál v našich dveřích, nevrátil se Čechokanaďan, ale plynou češtinou, jen s malým anglickým akcentem, hovořící Kanadaňan, který přeci nebere vážně těch pár frankofonních křiklounů. Jo, česká komunita? Ne, s těmi se nestýká. Jen se hádají a pomlouvají. Inu Češi.

Beruščin manžel se osvědčil v Praze jisté nadnárodní společnosti, takže nakonec skončil jako manažer v Austrálii, aby dal firemní zájmy v té oblasti dohromady a naučil bušmeny pracovat. Jsou tam tři, čtyři roky. Jestli má Beruška akcent nevím, ale občas nám popíše, jak o školním volnu byli se syny v country, nebo jak Ondra ráno zlobil a málem nestihl schoolbus. Jasně, žije v anglicky mluvícím prostředí a kontakt s češtinou jí zprostředkovává pouze korespondence s rodiči a pár známými. Mnohokrát jsem si říkal, jak to přijde, že člověk začne opouštět své kořeny a tak dokonale se asimiluje někde naprosto jinde, že začne měnit svůj jazyk. Ano, jasně, já když přijedu od kamaráda z Klatov, nebo se pár dní toulám kolem Brna, tři týdny protahuji koncovky nebo mám tendenci hantýrovat. Ale vím kam patřím.

Prarodiče jsou mi ukradení. Pozor, já neřekl, že jsou mi lhostejní. Já řekl, že jsou mi ukradení. Jak by mi mohli být lhostejní. Babička a děda jsou přeci vzpomínkou na nejtímnější dětství. Proto, ač má babička a můj děda, o které jde, prožili větší část života, na který se pamatují, v Mostě, spojují si je s Osekem. Tam jsem za nimi jezdil na prázdniny, tam jsem měl kamarády kluky Suchopárojce, tam jsem měl svůj radvaneček, ve kterém jsem vozil shrabané listí či seno a se svým nákladem jsem hrdě kráčel vedle dědova velkého radvance. (O pár desetiletí později jsem slyšel tohle slovo značící trakař a koncovky ojc u jmen od malíře Andrlého v jeho rozhlasovém cyklu Lásky za lásky a začal jsem se divit, kde se u babičky, která prožila život mezi Mostem a Osekem, vzaly tyto nářeční prvky od Rakovníka). V Oseku jsem chodil s babičkou "přes luka" na pravidelný týdenní nákup do obchodu na náměstí a naprosto jsem netušil, že ten chátrající klášter, který míváme, je velká kulturní památka. Tam jsem s dědou jezdil občas na kole kolem "Izoláku" na ryby k rybníku u Háje. Nic jsem tehdy netušil o řídícím učiteli Zelenkovi, který zde kdysi působil. Podle této hornické vesničky měl později krycí jméno a měl posléze štěstí, že se stihl zastřelit., když přišel na schůzku k Moravcům, u kterých již díky Čurdovi bylo gestapo. S klukama Suchopárojce jsem si chodíval hrát do lesů pod Haltravem, jak děda místním sudetským jménem říkal Stropníku. Nebo jsme chodili na výlety k zřícenině Rýzmburka, aniž bych cosi tušil o kdysi mocném rodu Hrabišiců, kteří se po tomto hradě psali i z Rýzmburka. Chodíval jsem kolem pomníku katastrofy na Nelsonu a teprve později jsem se dozvěděl, že tam děda, coby důlní záchranář, tahal ze závalu mrtvé kamarády. (Po mnoha letech jsem projížděl Osekem a zastavil v uličce, kde stál rodinný dům, kde děda u svého bratra a mého prastrejdy bydlel. Procházel jsem se kolem plotu, nahlížel do zahrady, kde již dávno nebyly švestky, blumy a špendlíky, které jsem pod stromy sbíral, ani ty stromy již nebyly. Asi jsem budil podezření. Přišel chlapík ze sousední zahrady, co jako hledám. Asi mi špatně rozuměl, když jsem odpověděl, že své dětství. Jaké že svědectví, zeptal se. No co byste řekli tomu troubovi?)

Prarodiče jsou mi ukradení. Nikdy jsem moc neobjížděl hroby. Ostatně ono by to bylo trochu složité Táta je ze Souše u Mostu a po okolní důlní krajině jsou rozseti jeho předci. Máma byla z Prahy, ale rodina pocházela z Tvořihráze u Znojma, kde Oxenstierna nebo Thorstenson zapomněl nějakého lancknechta a většina Švédů leží v okolních vesnicích. (Rodinné romantické verzi, že to byl oficír, který se zamiloval do selské dívky, moc nevěřím.) Já bez prvních dvou let celý život žiji v Liberci. Kam tedy patřím, kde mám vlastně své kořeny? Na své mrtvé jsem si vzpomínal spíš v ušáku, se zapálenou tyčinkou než nad jejich fyzickým hrobem. Ale věděl jsem kde leží.

Nevím z jakého kovu se dělají urny. Nevím tedy, jestli je zloděj ukradl pro barevné kovy, nebo proto, že neměl do čeho dát své mrtvé. Ukradl mi je oba. Jsou-li naše kořeny tam, kde máme své mrtvé, pak doufám, že dědu a babičku vysypal zloděj alespoň někde na louce nebo v parku. Nerad bych měl své kořeny v popelnici.

Zdravím, Jezevec

Kruhy na vodě IX.

Radostně poskakují po májové vodě ploché oblázky žabiček jako vzpomínka na dětské hrátky u břehu již proteplující vody. Tvoří kruhy, ta se protínají navzájem a zůstává po nich stopa, úží se a mizí tam v dálce jemným žbluňknutím oblázku pohlčeného vodou.

Radost! O té jsme ještě se sestrou vodou nemluvili, leč ona i my, její věrní návštěvníci, si ji zasloužíme. Ba, možno říci, že si ji vysluhujeme stejně jako dávní plavci, kterým byla posilou i odměnou za námahy cest.

Okolní příroda nabírá sílu růstu i květu, aby se stačila od nedávné slavnosti vítání jara obléci k slavnosti ještě větší, k létu plnému krásy. Všude to dýchá radostí: Nadějná zeleň je protkána barevností květů. Vévodí zlatá, jásající královna světla, jejíž jarní korunku přizdobily droboučké kamínky modrého, bílého i červeného kvítí. Každý ten kamínek kolem sebe šíří tajemné kruhy. Některý jen kruhy a kroužky vyzařované krásy a nádhery. Vzácnější mezi nimi i výbornou vůni. Nejvíce voní vstavače v mokřině u řeky. To krásné jméno vstavač mi napovídá, co působí radost. Dává sílu vždy znovu vstávat a jít dál, pokračovat. Víím ale, horák z Vysočiny, že má ještě skryté jméno, jemuž dobře rozumí ten náš kraj. Říká se mu zde kukačka a v tom jménu se spojuje jeho nádherné vyhlížení vínově červeného i vínově omamného květu se jménem ptáčka, co v máji kuká lidem šťastná léta života. Další důvod k radosti v srdci tu na břehu dočkal jásootu z jara, z nového života.

Sedám na chvilku a vnímám tu zdvojenou, ztrojenou, znásobenou krásu kolem. Řeka se stříbrnými hřebínky nabízí své věčné zrcadlo, zrcadlo tak věrné a pevné ve svých proměnách, že je nerozbije ani vhozený kamínek.

Zkouším znovu cestičky žabiček. Některá se zdaří delší, některá kratší. Jednou je rozvlnění mocnější, jiné slabé a ještě jiné sotva znatelné je ihned pohlčeno vlněním hladiny. Všechny ale výprávněji tichým vzedmutím kapek vody o kráse cest. I ty naše cesty lidským životem jsou podobné. Mohou být a budou stejně radostné, když pochopíme, co ty cestičky na vodě ohlašují. Každý úsek stezky je a bude jiný, každý z nás jde svou cestou a ty cesty se všelijak scházejí a rozcházejí, protínají a hledají jedna druhou. Radost je v tom hledání, byť víím, že na někoho musím počkat, jiného zase usilovnou prací dohánět, chci-li s ním sdílet aspoň kus cesty. V plavbě po vlnách je to stejné, chvíli snadnější, chvíli obtížnější, o doteky vody a s vodou radostnější.

Přeji Vám, milí čtenáři, dobrý záběr pádlem i veslem, dobrý májový vítr do plachet. Radost dává plavbě sílu být u cíle mezi prvními.

Váš bratr Balú

SPOKOJENOST EMERITNÍHO ČINOVNÍKA

Známe to všichni, tu situaci, kdy máme v jeden den být na několika akcích skautských a někdy třeba i neskautských. Zrovna minulý týden; poté, co jsem jako „emeritní“ vůdce lesní školy slíbil přijet na její úvodní vikend, naplánovali moji kamarádi ze sdružení BŘEHY na stejný termín brigádu na úklid Libušina údolí v našem městě. Po dalších komplikacích se moje účast scvrkla na sobotní plavbu lesoškoláků po Doubravě z Pařížova do Ronova. Bylo to skvělé, účastníci XI. LŠVS o tom, jakož i o dalším průběhu prvního vikendu napíší sami. Já měl ale provinilý pocit, že jsem chyběl v Libušině údolí, kde nás, dospělé, museli zastoupit chlápci a děvčata z našeho přístavu. Však jsem hned v pondělí na schůzce vyzvídal, kolik bylo sběračů a částečně se uklidnil. Úplně šokován jsem však byl, když jsem otevřel krajský deník Vysočina. Nejprve ve svém sloupku chválil BŘEHY i skauty pan doktor Zvěřina, který také vyzval ostatní, aby – když už jsou břehy v Libušině údolí vyčištěny – založili aspoň sdružení PŘÍKOPY a taky se zapojili. Hned na další straně jsem našel obsáhlou reportáž z celé akce se jmenováním přístavu Žlutá ponorka, velkou fotografií našich vřát ládujících odpadky do igelitového pytle a ještě anketu o životním prostředí, v níž zase odpovídali naši roveři. Vypadalo to, jako kdyby se na Vysočině celý vikend nic jiného nedělo. Dobře, přiznávám, že jsem s redaktory Vysočiny v přátelském vztahu, ale stejně mě překvapilo, když přišli sami bez pozvání a ještě nám věnovali téměř celou stranu. Jindy si totiž pochvalné články o skautingu musíme napsat sami. A to do třetice všeho dobrého byl zase na jiné stránce týchž novin stejně pěkný text o odemykání už zmíněné Doubravy, v němž autor zdůraznil, že celou akci pro několik set vodáků připravilo středisko Junáka z Ronova nad Doubravou. A proč to všechno píšu? Abych se s vámi rozdělil o spokojený pocit emeritního (tj. bývalého nebo ve výslužbě) činovníka, který předal své veslo a jen přihlíží, jak to jde i bez něj, a který už nemusí místnímu tisku nabízet články propagující skauting, protože novináři – jak říkali Šimek s Grossmannem – „přijdou sami“. Teď by se hodilo zakončení a la úvodní věta: „známe to všichni“, vím však, že leckde si dnešní skauting své renomé ještě nezískal. Potom berte, tyto letmo nahozené řádky, jako možný příklad a vezte, že nám taky chvíli trvalo, než jsme pronikli do povědomí veřejnosti.

Ježek, Třebíč

PŘÍRODU V LIBUŠINĚ ÚDOLÍ ČISTILY BŘEHY SE SKAUTY

TŘEBÍČ* Sběrání odpadků v Libušině údolí zorganizovalo na sobotu sdružení Břehy ve spolupráci se třemi skautskými oddíly převážně z Přístavu vodních skautů. Ze zmíněného sdružení se akce zúčastnilo pět dospělých a zbytek tvořily děti. Hlavního organizátora Jana Uhra jsme zastihli pod železničním mostem, kde na příkrém svahu přispíval s notnou dávkou odvahy k lepšímu stavu údolí v místech, kam lidé možná ani nedohlédnou. Domnívá se, že se jedná o jedno z nekrásnějších zákoutí města. Park patří k nevýznamnějším rekreačním oblastem v centru Třebíče. Členům Sdružení Břehy připadá péče městského úřadu o Libušino údolí nedostatečná, protože při procházce těmito místy návštěvník nemůže nevidět spoustu pohozených odpadků. Jan Uher upozornil, že jejich sběrem chtějí také nastínit další závažný problém. V zadní části údolí totiž radnice uvažuje o výstavbě průtahu. S tím členové sdružení rozhodně nesouhlasí. "Byli bychom rádi, aby si veřejnost uvědomila, že by tím ztratila něco, co se už nikdy jindy nevrátí," varoval Uher.

První akce, jako tato sobotní, se uskutečnila již loni, kdy Sdružení Břehy začalo vyvíjet svoji činnost. Navázal o však jen na dlouhou

tradici, kdy lidé, kteří později toto sdružení vytvořili, čistili břehy řeky Jihlavy. "Říkali jsme si, že naše aktivity rozmnožíme právě o úklid tohoto krásného údolí," vysvětlil. Před rokem naplnili brigádníci z řad dětí i dospělých odpadky celý kontejner. Na městském úřadu prý tvrdili, že letos se tam tolik nežádoucích věcí vyskytovat nemůže, ale už po několika desítkách minut vše vypadalo jinak. Břehy řeky Jihlavy vyčistili v sobotu členové

sdružení ve spolupráci s Přístavem vodních skautů. Skauti také sbírali odpadky pomocí pramic, protože k některým by se brigádníci jinak nedostali. Jan Uher slíbil, že o dalších podobných akcích bude čtenáře Vysočiny informovat, protože i oni by se do nich mohli příště zapojit.

Deník Vysočina 31. 3. 2003 –
Antonín Zvěřina

HORKÉ ZPRÁVY NAVIGAMUS 2003

INFORMACE PRO BUDOUCÍ ÚČASTNÍKY

- 1) Strava – snídaně do přepravek a večeře formou individuálního výdeje je zajištěna dodavatelsky, studené obědy budou vydávány v průběhu dopoledne do přepravek, posádka si je rozdělí během dne.
- 2) Jednotlivci musí mít jídelní nádoby, příbory a pohárky.
- 3) Posádka musí být vybavena várnici - raději větší - pro převoz stravy, kdo má, musí přivést velké a i s kohoutkem na nápoje. Posádka musí být vybavena jednou nebo více přepravkami na snídaně a studené obědy – podle počtu – označeno názvem a počtem tak, aby to vydrželo po celou akci.
- 4) Posádka doveze pro úklid a mytí nádobí základní mycí prostředky na nádobí, nějaké hadry a toaletní papír – alespoň 1 roli na 1 člověka – PTP zajistí převzetí a doplňování vybavení.
- 5) Posádka na lodi bude vybavena přijímačem VKV s bateriemi pokud možno funkčním.
- 6) Každá loď bude vybavena osvětlením pro večerní rej – nejlépe lampion či více případně něco jako poziční světla – netýká se her a soutěží, kde jsou jiné požadavky – možno ale účelně skloubit.
- 7) Každá posádka bude vybavena odpovídajícím množstvím kotevních kůlů k lodím, které předá PTP při příjezdu – místo na kotvení určí zástupci programového štábu.
- 8) Každá posádka při prezenci předá jmenný seznam všech účastníků s číslem přístavu, místem s následujícími údaji – jméno a příjmení, adresa, datum narození – nejlépe v tabulce EXCEL na disketě nebo tištěné podobě - bude přehráno do počítače na prezenci. Zároveň s tím doplatí za každého účastníka 50,-Kč. Oproti tomu dostane identifikační stužky, vlajky, účastnické listy a stravenky.

Pro PTP

- 1) hlásí se při příjezdu br. Langrovi – Šmudlovi z Liberce
- 2) ubytování budou ve vlastních stanech
- 3) nástup 5. 6. v 9:00 hodin, příjezd možný již ve středu během dne
- 4) zdravotní průkazy s sebou (pro ty, kteří je mají- informace podá br. Šmudla)

Tlumočníci, hostesky a další jako PTP kromě bodu 3) možný příjezd i s posádkou a 4)

PTP hradí stejný poplatek jako ostatní, podle možnosti jim bude část vrácena. Stravu mají zajištěnu jako ostatní účastníci + studený oběd 5. 6.

PRO VŠECHNY

- 1) v prostoru obytných stanů je zakázán otevřený oheň včetně PB vařičů
- 2) teplé a studené nápoje pro účastníky budou k dispozici na místech aktivit
- 3) občerstvení v restauraci v kempu – káva, čaj, limo, mražené zboží
- 4) v restauraci v kempu bude pro účastníky zakázán výčep alkoholu
- 5) prosíme a žádáme o zdrženlivost v kouření v areálu kempu
- 6) elektřinu v kempu bude využívat pouze RADIO a TV a v pevných stavbách – žádáme omezení vařičů a podobných spotřebičů

Pro hosty, návštěvníky a další sprátené ale nepřihlášené – pokud se budou chtít ubytovat, zaplatí poplatek 250,- Kč nebo poměrnou část podle počtu strávených dní v kempu. Stravu si zajistí v restauracích (občerstveních nebo obchodech) – platí pro ně zákaz používání PB vařičů a ohně v místech stanového prostoru a prostorů pro aktivity.

CENÍK REKLAMNÍCH PŘEDMĚTŮ PRO NAVIGAMUS 2003

odznáček Navigamus 2003 ??,- Kč

triko M	80,- Kč	samolepka Navigamus 2003	3,- Kč
triko L	80,- Kč	samolepka krab s textem	3,- Kč
triko XL	85,- Kč	nášivka Navigamus 2003	3,- Kč
triko XXL	85,- Kč	propiska	10,- Kč
hrnek	50,- Kč	pohlednice	7,- Kč

INFORMACE YACHTSERVISU

K montáži na setkání vodních skautů NAVIGAMUS 2003 je přihlášeno 6 kusů P 550 a 1 takeláž bez lodě

Základna Kovářov (Riki) 2x P 550
 Flotila Liberec (Šroub) 2x P 550
 Havl. Brod (Thor) 1x P 550
 Poseidon Opava (Dalibor) 1x P 550
 Brandýs n. L. (Akela?) 1x stěžně a ráhno + 1 plachta hlavní

Dodávku plachet a kování zajišťuje Jaška a Tomáš.

Dodávku překližky na ploutev a knihu zajistí Poseidon Opava (Dalibor Z.).

Stěžně a ráhna zajistí Oskar.

Veškerý materiál bude dodán do Yachtservisu na NAVIGAMU 2003 ve čtvrtek 5. 6. 2003 večer nebo v pátek 6. 6. 2003 do 9:00 hodin.

Etapy montáže jednotlivých částí budou prováděny postupně, aby lodě zbytečně neležely bez užitku. Projednání požadavků a pořadí montážních prací bude ve čtvrtek večer.

Pracoviště Yachtservisu bude viditelně označeno.

Vzhledem ke značným požadavkům na počet prací a sníženému počtu členů Yachtservisu (amerikáni nemohou přiletět), musíme přistoupit na následující opatření:

- 1) Připravte si jednoho pracovníka ke svým lodím, který bude vyškolen pro servis. Každý bude pracovat jen na svých lodích.
- 2) Přednostně budou všechny lodě vybaveny závěsy kormidla a okširovány stěžně s ráhny (vratipeň).
- 3) Pro kormidla a ploutve budou zpracovány minimálně polotovary a dodán návod k dopracování.

Těším se na spolupráci.
Oskar

PS: Vyúčtování na místě.

Orientační ceny hlavních dílů:

Kování nerezové pro kormidlo a kování stěžně cca 900,- Kč
 Stěžně a ráhno cca 1.500,- Kč
 Plachty: hl. plachta a kosatka cca 1.500,- Kč
 Genua cca 600,- Kč
 Ploutev as kniha cca 300,- Kč
 Drobný spojovací materiál.....

Rozpočet HKVS 900.01 na rok 2003

		příjmy z akcí	dotace	náklady
Provozní náklady	Σ:	15.000,-	10.000,-	25.000,-
Vzdělávací akce	Σ:	150.400,-	147.500,-	297.900,-
ČLK VS		45.400,-	48.000,-	93.400,-
Kapitánský kurs		43.200,-	51.500,-	94.700,-
Seminář K+K (jarní + podz. část)		61.800,-	48.000,-	109.800,-
Celostátní akce	Σ:	372.000,-	176.000,-	548.000,-
Navigamus 2003		360.000,-	160.000,-	520.000,-
Závod Napříč Prahou - 3 jezy		12.000,-	16.000,-	28.000,-
CELKEM	ΣΣ:	537.400,-	333.500,-	870.900,-

XII. ročník Odemykání Doubravy

Ahoj kamarádi vodáci.

XII. ročník Odemykání Doubravy a vodácký sjezd Pařížov-Ronov je minulostí a tak mi dovoluji krátké zhodnocení této akce.

Pod Pařížovskou přehradou se nás v sobotu 29. 3. sešlo kolem 900 vodáků z celé ČR a v neděli 30. 3. 2003 využilo zvýšený průtok asi 200 dalších vodomilů. Poprvé se nám podařilo zajistit vypouštění VD Pařížov po oba víkendové dny (sobota 11:00–16:00 a neděle 10:00–13:00). Počasí po celý víkend bylo přímo ideální pro naše vodní radovánky.

Odtok z přehrady byl 7 m³/s a vodní stav 80 cm na novém vodočtu v Ronově u klubovny. Někteří mohou namítnout, že je to málo, ale věřte mi, děláme maximum (začínali jsme na 4 m³/s). Na další roky se podařilo prosadit do manipulačního řádu VD Pařížov dodatek, který obsahuje článek o využití přehrady pro vodní sporty.

Již v minulém ročníku jsem upozorňoval na připravenost některých vodáků. Stále se opakuje nedostatečná vodácká výstroj v tomto ročním období a neznalost vedení plavidla na WW (hlavně mám na mysli úsek pod Mladoticemi). Martinská peřej byla včas a dostatečně označena, přesto někteří zbytečně riskovali zranění. Jsem rád, že došlo pouze k jednomu zranění při takovém počtu vodáků. Sám nejsem žádný velký borec a pokud na to nemám, tak nejedu. Někteří

neukáznění vodáci stále porušují vodácké značení „Zákaz kotvení“ na místech soukromých majitelů. Tento příspěvek tvořím týden po akci a zatím žádná stížnost nepřišla. Je potřeba si uvědomit, že jsme v přírodě pouze na návštěvě a máme se také jako návštěva chovat. Z naší strany je stále co zlepšovat, ale to platí i ze strany vodáků.

Přesto si však myslím, že se na Doubravě sešla dobrá parta vodáků, vodácký víkend se vydařil a na XIII. ročník (27. a 28. 3. 2004) si Vás, kamarádi, dovoluji touto cestou pozvat.

S vodáckým AHÓÓJ
Franta BOBR Zvěřina

DĚDEK DOUBRAVÁK ODEMKL DOUBRAVU

Několik stovek vodáků z celé České republiky se v sobotu sešlo na tradičním odemykání řeky Doubravy v obci Pařížov na samém okraji havlíčkobrodského okresu. Akci pořádalo středisko Junák z Ronova nad Doubravou.

Již dvanáctý ročník této vodácké tradice byl zahájen hodinu před polednem. Pařížov, kterým Doubrava protéká, je především znám jednou z nejstarších kamenných přehradních nádrží v Česku. Právě v těchto dnech, kdy se sem sjíždějí vodáci, propustí hrázný více vody než obvykle, a proto zahájení vodácké sezóny na Doubravě mohlo začít.

Početný dav zvědavců i náhodných účastníků akce se již před jedenáctou hodinou tlačil na mostě přes Doubravu uprostřed malé obce a hledal nejvhodnější pozici pro sledování vodáckého aktu. Před samotným obřadem odemykání si vzal slovo vodník či jakýsi Dědek Doubravák, který přednesl základní mravní kodex každého správného vodáka. Vodáci připravující si svou výbavu, byli evidentně dobře naladěni, neboť tak krásné a teplé letní počasí nikdo dlouho nepamatuje.

Dědek Doubravák i jeho družina se v jedenáct hodin odebrala k řece se zlatým klíčem a nezbytým alkoholem v podobě růžového šampaňského, jehož pěnivý mok po chvíli vytryskl z lahve. Dědek Doubravák si připil se svou družinou a po krátkém vodáckém "Pokecu" následovalo krmení vodní havěti pečivem. Dědek Doubravák vzápětí vlezl do řeky a trikrát ponofil zlatý klíč do Doubravy, stejně tolikrát ho zvednul nad hlavu. "Doubrava je tímto pro letošní vodáckou sezónu otevřena," pronesl vznešeně před všemi přítomnými zelený mužíček. Kajaky a gumové čluny se krátce nato vydaly na volné splutí desetiapůl kilometrové trasy.

Lidé, kteří se na tento akt přišli podívat, měli možnost poslat pohled velmi nezvyklým způsobem, a to nefalšovaným Československým Ponny expresem. Přesně v poledne se dva jezdcí na koních s pohledy, opatřenými razítkem Ponny expresu, vydali tuto poštu odeslat. Takto začala vodácká sezóna na řece Doubravě, která patří vedle Sázavy k nejatraktivnějšímu přírodnímu bohatství Vysočiny.

Deník Vysočina 31. 3. 2003, Roman Martínek

IVANČENA 2003 *pot a kamení*

První sobota po svatém Jiří, 26. 4. byla pro mnohé pražské skauty ve znamení výpravy na Ivančenu a Svatojiřskou skautskou pouť. Péči ORJ Praha 9 a organizátora Rikitana byl pro Pražáky letos na Ivančenu vypraven autobus. Účastníků se sešlo na čtyři desítky, mnozí z nich na tradiční poutní místo skautů, trempů zamířili poprvé. Těm byl určen i zasvěcený výklad Vindyho o odboji slezských skautů a událostech spojených se vznikem pietní mohyly.

...Skautského „zájezdu“ se účastní i členové pražské pobočky SPJF a jak se dočtete dále, budou mít výrazný vliv na úspěch výpravy...

Poučení literaturou, kterou mezitím propagují zbývající členové pobočky na knižním veletrhu v Praze, dozráváme, že neúměrně zatěžujeme kamením BUS. Naštěstí nakládáme v noci, takže nás není tak vidět, jinak by nás spíše odkázali na pragovku z kamenolomu.

Zásluhou ORJ Praha 9 a již zmíněného předsedy Rikitana bude na Ivančenu vynesena nová pamětní deska. Tom-Set z blízkosti základů sídla PRJ vyloupil největší dlažební kostku, prý aby bylo nahoře něco ryze pražského. Nezahanbil ani kamarád Menhart, který se chtěl před skauty vytáhnout a celou jeho krosnu vyplňoval pískovec (zapomněl jsem odkud je, ale asi z Karlova mostu). Do něj s Michellangelovskou zručností Menhart vysochal ježka v kleci v nadživotní velikosti a zkamenělou reklamu na [www.bohousek.cz!](http://www.bohousek.cz) Další člen pobočky, jinak čilý oldskaut Ivan Vápenka zase nese digifoták, takže komu se nebude líbit tato reportáž, uvidí aspoň fotečky. (Já sám jsem málem zkameněl, když jsem zjistil, že mi s ním Ivan nevyfotil – pozn. red.). S pamětními deskami a balvany pro rostoucí mohyly nezůstali pozadu ani další účastníci (kdo je sebral až před vrcholem, neprozradíme).

Posilnění jízdou v autobuse od 03 hodin vyrazíme před devátou ze základního tábora v obci pod horou. Tom-Set, žijící v úrodné nížině Rokytky a zvyklý překonávat výšky po eskalátorech, začíná tušit nadmořskou výšku a zdolávané převýšení. K vrcholu nehledí, neb je zcela shrben k zemi. Po 100 metrech to chce vzdát, po dalších sto krocích uvažuje umístit pražský kámen o něco níže. Závaží je značné, navíc je poněkud deprimující pohled na značný dostatek kamenů všude okolo. Nakonec je dovozen - silou cizí vůle a přáteli - v rekordním čase k Ivančeně. Společně s Menhartem zde osazují své suvenýry. Zdařilo se! Pozadu nezůstala ani Daniela Tom-Setová, která na vrchol dověkla bezesporu nejtěžší kabelku ze všech dam a též kostku z chodníku právě rozkopané Českomoravské třídy, tedy názvem téměř státní avenue. Vsazena je i pamětní deska ORJ a PRJ, nad hlavou nám přitom vlaje prapor Junáka z Jamboree ve Francii v r. 1947.

Pražáci se u Ivančeny shledali všichni a stále proudí davy skautek a skautů z Moravy i Slezska, nechybějí ani zahraniční účastníci, např. vodní skauti ze Slovenska. Překvapivě se to zde s ohledem na nadmořskou výšku modralo vodáky. Jak ale konstatoval Menhart: „...lodí nemajíce!“ Patrně suchozemci více splývali s terénem. Lze se sem dostat i na kole, jak jsme se přesvědčili v nejhroším úseku pod Lysou, opět ale Menhart dodává sil zničeným bicyklistům provoláním: „Já myslím, že na kole se jezdí a né tlačí...!“

V poledne zazní Skautská a Československá hymna snad ze dvou tisíc hrdel, tolik, nepočítaně, nás tam bylo. Do nadmořské výšky přes 900 m vynáší Tom-Set speciální dotisk Tam-Tamu, pamětní kartičky i nové pohlednice včetně knih Dějiny trampingu a právě vyšlou knihu Ivana Makáaska Kluci z Dakoty o ilegálním skautingu. Zde ji křtí v autorově nepřítomnosti potem a kamením. Leč v této nadmořské výšce se již moc čísti nedá, řádky řádnou.

Ihned po zbavení se břemene, Tom-Set vymýšlí, co příště vynesou na Ivančenu. V úmyslu má opuku ze sklepení PRJ, tu tady nemají, vypadá efektně a je lehčí. Navíc po vzoru Menharta chce do ní vysochat reklamu na www.cin-centrum.cz, tedy nový, nezávislý „infokaná“ brášku z původně tištěného Činu. Jen lituje, že mají tak dlouhý název. Od vrcholku Lysé Hory si pak odváží zkamenělinu, která vypadá jak ježek v kleci, který ale nejde vyndat. Naštěstí byl u cesty a v měřítku 1:1.

Ted' by měla přijít tečka za vydařenou akci, ale Ivančenou to neskončilo. Čas po poledni a hřející slunce brzo vybidnou k výstupu na tající zasněženou Lysou Horu. Však tam také míří procesí skautů ze všech stran. Daniela, Menhart a protestující Tom-Set vyrážejí.

To co bylo pro přítomná vlčata hračkou, se pro netrénovaného tajemníka Pražské rady stalo zdoláním pověstné Lhoce Šar. Mezi klopýtáním, funěním, sklouzáváním po ledovci, nahlas vzpomínal svého dětského literárního hrdinu Jana Švermu a jeho slovy pronášel: „Nechte mě tady!“ Leč nestalo se, a když nakonec stanul na Lysé Hoře, vyfotil u kóty v nadmořské výšce 1323 metrů poslední vynesené číslo TAM-TAMU. Pak již skoro nic nepromluvil.

„Pokud horolezci uvádějí, že sestup bývá obtížnější, tak jim, prosím, věřte!“ (T. Szennai pod Lysou Horou, 26. 4., 15:58 h)

Z Lysé Hory bylo navázáno spojení s Prahou, kde se v ten samý den konala již II. Skautská národní Svatojiřská pouť. Letos se několik desítek skautů sešlo v bazilice premonstrátského kláštera na Strahově a akce posléze pokračovala v blízkém Hájků s programem až do večera. Význam slavnostního rázu Svatojiřské pouti podtrhlo i udílení vyznamenání Náčelnictva Junáka. Nejvyšší skautské vyznamenání, řád Stříbrného vlka, zde obdržel br. Blažek – Merkur, nestor Ekumenické lesní školy a br. Kafka – Owigo převzal vyznamenání pro „samizdatovou“ redakci Činu.

VZPOMÍNÁME

Pražská rada Junáka
ORJ Praha 9
26. 4. 2003

Za obnovu tradice Svatojiřské pouti budiř dík duchovnímu rádci a místonáčelníkovi br. Zikmundovi – Balúovi. Letos se po mnoha letech nekonala proslulá uhříněvská Georgiáda, a tak je dobře, že se Prařáci, kteří zrovna nestartovali v okresních kolech Svojsíkova závodu, rozdělili k účasti na těchto významných skautských akcích.

Počasi poutníkům přalo, slunce nás hrálo v Čechách, na Moravě i ve Slezsku.

P. S. Autorovi již otmulo a masti také dělají své, takže nyní se poohlíží po klubu zdolavatelů českých velehorských tisícovek.

Tom-Set, kavárna Slavie, 27. 4., 09:28

Psáno pro ČIN, TAM-TAM, Wampum, Kmenové noviny OS, Kapit. poštu

Oslava prařské pětky

Prařská Pětka, kterou zalořil kapitán Brařka v roce 1913, oslavila 90 let svého trvání.

První schůzku svolal Brařka – Jaroslav Novák na 15. 3. 1913. od té doby se oddíl rozrostl na přístav, kde jsou dnes oddíly chlapců, děvčat, vlčat a řabiček. Nepočítám s oddílem oldskautů, protože je samozřejmé, že za 90 let mnozi zestárli a jsou věkem oldskauti a oldskautky.

Oddíl skautoval válka neválka a režim nereřim a skautuje dál.

Velké setkání k tomuto výročí se uskutečnilo 26. 4. 2003 v Průhonicích. Pozvání obdrželo přes 400 členů a něco přes 200 se jich osobně zúčastnilo. Nejstarší člen se pyšni dvaadevadesáti roky a nejmladšímu byl sotva rok.

Vzpomínky byly znovu oprářeny a tak jsme si znovu uvědomili, že skauting nebyl vždy společností (či režimem) vítán. Za války zařili členové Pětky odbořovou „Zpravodajskou brigádu“, která se z původních 12 členů rozrostla na počet kolem 400. před komunistickým terorem odeřlo do zahraničí přes 25 členů, jejich cesty vedly mimo jiné až do Austrálie či Kanady. Brařka to také neměl jednoduché. Za války byl vyslýchán na Gestapu a za komunistického režimu musel nakonec opustit Prahu a skončil v Chabařovicích.

Od roku 1968 se vždy v červnu schází všechny oddíly v Niřboru na společném táboráku. Na srazu v Průhonicích se seřli někteří, kteří se neviděli i 20 let a divili se, že vypadají jinak, než tenkrát, za mlada. Ale to už jinak ani nejde, hlavně, že se opět setkali.

Doufejme, že se pětka dál rozvine a nebude dělat Brařkovi ostudu, ale naopak jen samou radost.

Jack

Hry navazující na články o Guadalcanalu

Kapitánská pošta 2001/2002 č. 8 - Guadalcanal 5

Motto: Admirál Jamamoto vydal rozkaz vyslat bombardéry ke zničení amerického výsadku na Guadalcanalu. Letecký útok však byl zavčasu odhalen díky Australské dobrovolnické pobřežní stráž. Pozorovatel ihned letadla nahlásil vysílačkou na základnu.

Hra (jednotlivci) - Vytvoříme text složitější na zapamatování např.: Dne 10. srpna vydal admirál Jamamoto rozkaz vyslat skupinu dvaceti sedmi dvoumotorových bombardérů typu G4M1 a osmnácti stíhaček A6M... Ten přečteme dvakrát na začátku schůzky a na konci schůzky se hodnotí kolik si kdo zapamatoval. Buď každý napíše co si zapamatoval a hodnotí přesnost textu, nebo dáváme otázky.

Hra (posádky) - Štafetový běh, místo kolíku se předává text, z paměti, nesmí být napsaný. Posádka se rozmístí rovnoměrně po okruhu. Prvním se text dvakrát přečte, poté každý běží k dalšímu členu posádky a text mu odřiká. Poslední vše napíše. V cíli se pak hodnotí:

- 1) rychlost
- 2) správnost textu.

Hodnocení správnosti bude nejspíš hodně složité, asi je lepší nechat rozhodnout samotné posádky, či text byl přesnější.

Motto: Jakmile se japonský letecký svaz objevil v dohledu Guadalcanalu, ocitl se v přímé palbě protiletadlových děl.

Hra (posádky) - Postupně každý hráč probíhá po určené trati, ostatní jsou rozestavěni v určité vzdálenosti a snaží se probíhajícího hráče zasáhnout. Každý má na každého jen jednu střelu. Každý si počítá kolikrát se trefil a spočítá se průměr na posádku. V místnosti lze hrát tak, že odstřelovaný a odstřelující stojí u protějších stěn. Nesmí však házet všichni najednou.

Motto: Civilní dělníci pracující na Guadalcanalu neměli zbraně ani uniformy a proto když padli do rukou Japoncům, považovali je za špióny a byli nemilosrdně mučeni.

Hra (jednotlivci) - Sezení u zdi, každý si najde místo u stěny a opře se o ni zády tak, že v kyčlích i v kolenech musí být pravý úhel. Postupně hodnotíme, kdo podlehl mučení dřívě. Opravdový vítěz je pouze ten, kdo vydrží nejdéle.

Kapitánská pošta 2001/2002 č. 10 - Guadalcanal 7

Motto: Protože na ostrově byl nedostatek úplně všeho včetně lopat, musely mořské včely nabírat a nosit hlínu na zasypávání děr po bombách nějak jinak a nejvhodnějším nástrojem se osvědčila helma.

Hra (posádky) - Každý jednotlivec si poskládá z papíru čepičku. Po zemi rozsypeme nejlépe plastová víčka nebo větší korále. Úkolem posádky je nasbírat co nejvíce víček, nabírat je smí pouze čepicemi, nesmí se jich dotýkat rukama.

Motto: Nejlepším způsobem, jak opravit zbombardovanou ranvej Hendersonova letiště, je pokládat na něj drátěnky (železné rošty).

Hra (posádky) - Posádka má za úkol co nejrychleji pokrýt celou podlahu místnosti novinovými listy, tak aby jí nebyl vidět ani kousek.

Kapitánská pošta 2002/2003 č. 1 - Guadalcanal 8

Motto: Japonský Tokijský expres vyházel potraviny a střelivo v uzavřených ocelových sudech do moře v blízkosti Guadalcanalských břehů, obrátil se a rychle zmizel do bezpečné vzdálenosti. Japonci na ostrově si pak sudy vylovili z moře.

Hra (dvě skupiny) - Vytvoříme hrací plochu cca 20x20 metrů, podle počtu hráčů, v té se pohybují obránci. Uprostřed tohoto území postavíme papírovou bednu a kolem ní pak z lana vytvoříme ochranný kruh průměru asi 2m, kam obránci nesmí (útočníci jsou zde před nimi chráněni). Útočníci mají za úkol dostat z původních dvaceti tenisáků co nejvíce právě do bedny. Je-li útočník v hracím poli plácnut obráncem, dřepne si na zem, může být osvobozen opět plácnutím ovšem jiného útočníka. Útočníci mohou míčky házet, obránci je mohou vyrážet. Je-li útočník zajat obráncem a má u sebe míček, po osvobození se musí nejprve s míčkem dostat za hranici herního území. Totéž platí, jestliže útočník sebere míček ze země vracím poli.

motto: Japonci sestrojili speciální torpedovor, na něj přeseďl jeden člen posádky z ponorky a dokormidloval jej až ke břehu.

Hra (trojice) - Dvěma se šátkem zaváží oči, ti pak vytvoří z rukou nosítka na něž nasedne třetí. Nesený musí navigovat nosiče tak, aby co nejrychleji prošli předem vytyčenou překážkovou trať (několik zatáček a překročení lavičky nebo lana úplně stačí).

Sepsal: Knar

Obyčejná vlčácká výprava - 28. 3. 2003

Sraz byl ve skautském domě v 10:00 hodin. Přišlo 9 vlčat. Poněvadž jsem si při přechodu na letní čas nepřeřídil hodinky o hodinu vpřed, Mips se ujal upozornění na tento nedostatek formou mobilního telefonu a dostal za úkol (taky telefonicky) dohlédnout na chování vlčat a na vysvětlení prvního úkolu – soutěž o nejkrásněji vybarvený obrázek.

Po půlhodině jsem dorazil. Cota zalehla vyčerpána na trávu, kde vydržela do konce výpravy. Po ručním přivítání se všichni vydali na dětské hřiště a zde se napnul provaz deset cm nad hlavu vlčat. Pak si na každou stranu stoupla jedna šestka a začala přepinkávaná s nafukovacím míčkem. Po prvním kole se šli šestníci posadit a hrálo se bez nich. Hned stoupla dramatičnost zápasu. Výsledek je 10:9. Bohužel, 2:1 pro stříbrnou.

Další úkol byl nenápadný při vyhlásování, ale o to těžší na plnění – šestníci mají za úkol přepravit (jakkoliv) co nejvíc vlčat po desetimetrové trase. Vyhrála poloha - na kolenech. A rekord padl: celá tři vlčata.

Nastal čas pro pobavení. Na strom se pověsil pantofel Kačíka (že by náhoda?) a vlčata k ní chodila ji okopávat. Potíž byla v tom, že po každém kole se posunula pantofel o 20 cm vzhůru. Je až neuvěřitelné, jaké se dají vytvořit pády na rodnou matku zemi při snaze kopnout do pantofle visící 20 cm nad vaší hlavou...

Posádky odběhly do klubovny pro papírové koule, šátky a uzlovačky. Z nich se vytvořila území o velikosti 10 metrů. Do nich se rozházely papkoule a obránci si zavázaly oči. Úkol útočící posádky je, co v nejkratším čase odnést papkoule (po jedné) na vyznačené místo. Koho se obránce dotkne, na trvalo vypadává.

Před obědovým úkolem byla práce s mapou – Šestníci si stříhli a pak každá posádka dostala úkol –

1. Zjistit kde je podle mapy zvěrolékař a jeho pracovní dobu,
2. Najít podle mapy Zverimex a přinést kočičí záchod.

Stříbrná šestka dorazila první, ale pracovní dobu ve zbrklosti popletli, tudíž body získala šestka zelená.

Oběd byl v jídelně. Upozornil posádky, že po něm budu bodovat vybarvené obrázky. Soutěživost a touha vyhrát byla tak silná, že místo tradičního běhání okolo skautského domu (za vlastním vyžití) upadá v zapomnění. Kdo dojedl (překvapivě), nejenže po sobě uklidil zbytky ze stolu, ale přesunul se i do klubovny k omalovánkám a fixům. Ve 13:00 hodin boduji svým tradičním způsobem (1 až 5) vybarvené obrázky s patřičným zdůvodněním svého rozhodnutí.

Poněvadž je v jedné posádce 5 a druhé jen 4 členi, vypočítal jsem průměr - 3,8 : 3,75 !!!

Již při prvním nástupu jsem upozorňoval, že jsme od Kačíka dostali za úkol uklidit naší oddílovou klubovnu tak, aby byla použitelná při dni otevřených kluboven.

Rozdělil jsem úkoly - Stříbrná: pověsit záclony a upravit nástěnky. Zelená: úklid a srovnání poliček, luxování, utírání prachu. Když mi šestníci nahlásili, že to mají hotové (systematicky jsem je kontroloval a radil jim), bylo půl třetí. Z toho plyne, že nám to trvalo hodinu a půl...

S Hopen jsme rozřízli dva cm silné prkno na půl. Rozdal jsem po pěti hřebíkách a po jednom kladivu. Úkol je jasný – zatlouci co nejdřív do hrany prkna bez ohnutí všechny hřebíky. Po povelu se rozbuší rány kladivem s povykem posádek a já přemýšlím, jestli jít pro kýbl se studenou vodou a obvazy, nebo použít svůj fotoaparát pro blaho oddílové kroniky.

Vlčata jsou evidentně odpočatá a tak se přesouváme za skautský dům, kde z klacků odměřuji dvě stejné branky. Vyndávám z tašky míč o velikosti 12 cm a vysvětluji pravidla ručního fotbalu. Písknutí - a už se hraje. Během prvních pěti minut vylučuji na dvě minuty dvě vlčata a pak zápas probíhá bez potíží. S úlevou pozoruji, že různá velikost nehraje až takovou roli, neboť lehký míč poměrně často mění strany a ti menší mají dost času si taky pořádně praštit.

Ruční zápas skončil 1: 0 pro stříbrnou šestku. Opírám o plot pytel plný ložské trávy a vysvětluji pravidla dalšího úkolu. 10 metrů od pytle je startovní čára a od ní se vyrazí se zavázanýma očima a s papkoulí v ruce. Cíl je jediný – udělat tolik potřebných kroků, aby se vlče poslepu trefilo do pytle (nesmí se ho dotknout tělem). Odměřování předem jsem zakázal, spoléhal jsem na domluvu v šestce. Marně, netrefil se nikdo.

Čas nám popoběhl a já zařazuji poslední úkol, sledován některými rodiči, kteří se přišli podívat, jak jejich syn rádí v areálu skautského domu. Položil jsem tolik kamenů, kolik je chytačů míče. Za ně si stoupla jedna šestka. Druhá si stoupla doprostřed a chytla se v pase. Chytači si začali přehazovat míč mezi sebou a šestka uprostřed se začala otáčet čelem k míči. To proto, aby posledního pozadí netrefil míč. Pak se šestky vyměnily.

Pískám nástup. Šestníci velí a vlčata se staví s pravou rukou v bok, aby se vyrovnala. Podávají mi hlášení a já mohu shrnout dnešní výpravu, vyhlásit výsledek úkolů a určit dva největší zlobili z prohrané šestky, kteří uklidí klubovnu. Zní pokřik šestek a nastává podávání rukou. Já se jdu podívat co Želvík a Pavel vyvádějí v klubovně.

Za 14.OVS Alnilam - Mikki

SERIÁL NA POKRAČOVÁNÍ

Amerika

aneb úryvky z cestovního deníku

PŘÍBĚH PÁTÝ*Americké chování nebývá často příkladem*

Dnes už vím, proč nás někteří domorodí obyvatelé USA ze začátku neměli moc v lásce. Do států totiž každý rok přijíždí mnoho přistěhovalců, jenž neumí anglicky. A jsou to právě oni, co berou práci domácím. Proto jsme jejich výstřelky v chování brali s rezervou.

Na druhou stranu jiní Angličané i Američané neuměli správně psát anglicky. Vůbec nevěděli jak se co píše, přestože povětšinou studují vysoké školy. Vždyť neznají dobře svůj rodný jazyk!

A co sport? Vyzvali jsme ředitelův tým na pozemní hokejový zápas. Zjistil jsem, že jej moc neumí. Nedokázali, až na výjimky, vymyslet kombinaci, trochu si pohrát s gumovým pukem, jen neustále stříleli z každé pozice. První zápas jsme, bohužel, prohráli, jelikož naši spoluhráči z celého světa nebyli do hry zapálení jako my. Také štěstí nestálo na naší straně. Proto jsme se těšili na odvetu, která skončila naší výhrou. Z protihráčských reakcí bylo vidět, jak neumí prohrávat (alespoň hrdí Američané, se kterými jsme se utkali). S ředi-tele (Davidem) si naše kamarádka ze Sloven-ska dala trénink v karate. Z uvolněné hry se stal opravdový zápas. Modřiny po celém těle a zlo-mený prst na noze jen dokazoval nezdravý americký přístup k přátelskému utkání v soukro-mí. Vyhrát za každou cenu

se nám zdálo ne-zdravé. I z našeho třetího přátelského utkání byla cítit síla a ne čistá hra. Na odvetu jsme se však lépe připravili, neboť jsme věděli, co nás čeká. Své kolegy z týmu jsem musel před sportovním kláním do hry přemlouvat a nutit, ale nakonec zvítězil zdravý sportovní duch nad bolestí a strachem. Vyhráli jsme o dvacet gólů. Už v půlce tvrdé hry nás soupeřova nervozita a neschopnost smířit se s porážkou provokovala k lepším výkonům. Porážku psychicky neunesli a po celém táboře se roznesly pomluvy, že jsme více faulovali, než hráli. Další zlomený prst na české straně, modřiny od nástřelů a šrámy dokazovaly opak.

David se nudil, a tak v poslední fázi třetího tábora uspořádal večírek pouze pro vedoucí. Párty vypadala přesně tak, jak ukazují různé filmy v televizi. Na stolech leželo spousta jídla, pití, zmrzliny, všude byly pověšeny balónky a krepové stužky. Tančilo se, povídalo a pojídalo všechno možné. Můj vedoucí z Porto Rica Falcon (Orel), rozený herec, zpestřil svým napodobováním významných táborových osobností nenucený, neorganizovaný průběh večírku. Zkrátka se konalo vše, co k pravé americké oslavě patří, kromě alkoholu a drog. To bylo jedno z hlavních pravidel tábora, které platilo po celou dobu našeho oficiálního pobytu na tábořišti.

A nyní zpět k (ne)obvyklým postřehům odlišného vystupování svých kolegů a spolupracovníků. Američtí vedoucí s jejich instruktory pořádali ve volném čase neoficiální zakázané dětské bojové zápasy. Omylem jsem se k jednomu takovému nachomýtl. S hrůzou jsem sledoval, jak se děti mlátí, kopou do břicha a tím baví okolní dav přihlížejících vedoucích. Ti je jen povzbuzovali, dráždili, aby malé zápasníky více rozzuřili. Jeden chlapec potom ležel na postýlce a plakal, neboť ho jeho kamarád zkopal do břicha. Stál jsem jako opařený, neschopný zasáhnout. Turnaj probíhal pouze mezi svěřenci, které měli dotyční na starosti. Bylo mi jich líto, ale já nesl zodpovědnost za svou skupinu přidělených nezbedníků, a protože jsem s nimi měl práce víc než dost, nebyl čas zabírat se problémy druhých.

Můj přímý nadřízený Orel byl národností portorikánské, jak již jsem uvedl výše, a taky se podle toho choval. Jedl kupříkladu maso bez přílohy a chtěl mít vše, co se mu líbilo. Zálibu si našel i v mém soukromém stanu, který jsem měl půjčený z mého skautského oddílu. Při mém odmítnutí jej zapůjčit se začal rozčilovat, nepochopil mě a našťavaně odešel. Vzepřel jsem se mu a to se mu zjevně nelíbilo.

Revizní řád Kapitanátu vodních skautů

1. Revizní komise KVS

- 1.1 Revizní komise Kapitanátu vodních skautů je ustanovena podle Statutu Kapitanátu vodních skautů a zvolena podle Volebního řádu vodních skautů.
- 1.2 RK KVS tvoří předseda a dva členové.
- 1.3 Výdaje na činnost RK KVS se hradí z rozpočtu Kapitanátu vodních skautů.
- 1.4 Předseda RK KVS nebo jím pověřený zástupce má právo účastnit se zasedání rady Hlavního kapitanátu vodních skautů. Předseda RK KVS má právo mít k dispozici zápisy a usnesení ze zasedání HKVS.

2. Předmět a pravidla kontrol

- 2.1 Předmětem kontroly je hospodaření s majetkem Junáka a všechna rozhodnutí s tím související učiněná Hlavním kapitanátem vodních skautů.

RK KVS kontroluje zejména:

- a) hospodaření a nakládání s jměním Junáka jako celku v rámci KVS,
- b) plnění rozpočtu HKVS,
- c) plnění usnesení Sněmu Junáka a Sněmu vodních skautů, rozhodnutí HKVS a hlavního kapitána v oblasti hospodaření,
- d) hospodaření se smluvně vázanými prostředky,
- e) obsah a plnění uzavřených smluv a jiných právních dokumentů,
- f) evidenci a způsob uložení dokumentace související s hospodařením,
- g) dodržování předpisů souvisejících s hospodařením.

- 2.2 RK KVS se při své činnosti řídí:

- a) obecně platnými právními předpisy,
- b) Stanovami Junáka,
- c) Revizním řádem Junáka,
- d) revizním plánem RK KVS na každý kalendářní rok.

Bere v potaz podněty ústředních orgánů Junáka a Hlavního kapitanátu.

3. Zprávy o činnosti

- 3.1 Výsledkem revize RK KVS je písemná revizní zpráva s vyhodnocením skutečností zjištěných při kontrole a v případě nutnosti s navrženými opatřeními k nápravě. Revizní zprávu předkládá RK KVS Hlavnímu kapitanátu.

- 3.2 RK KVS je povinna:

- a) vypracovat plán revizní činnosti na každý kalendářní rok a předložit ji HKVS,
- b) za každý kalendářní rok vypracovat roční zprávu o své činnosti a předložit ji HKVS, ÚRKJ a NJ,
- c) předložit Sněmu vodních skautů, ÚRKJ a NJ souhrnnou zprávu o činnosti za své funkční období.

4. Závěrečná a přechodné ustanovení

- 4.1 Tento řád nabývá účinnosti dnem schválení Kapitanátem vodních skautů.
- 4.2 Do nejbližšího Sněmu vodních skautů a naplnění nového Volebního řádu vodních skautů bude stávající dvoučlenná RK KVS doplněna na tříčlennou kooptací na základě doporučení HKVS.

Schváleno Kapitanátem vodních skautů v Rybitví dne 13. dubna 2003.

Mgr. Vladimír Cvrček,
hlavní kapitán

Volební řád Kapitanátu vodních skautů

1. Základní ustanovení

- 1.1 Tento volební řád stanoví pravidla pro volby Hlavního kapitanátu vodních skautů a jeho revizní komise (dále jen HKVS) v souladu se Stanovami Junáka – svazu skautů a skautek ČR, s Volebním řádem Junáka, s Řádem pro zakládání a rušení zvláštních jednotek a se Statutem Kapitanátu vodních skautů.
- 1.2 Přístavy (základní organizační jednotky vodních skautů – dále jen VS) volí své orgány podle Volebního řádu Junáka, přičemž platí, že kapitány (kapitánky) oddílů VS jmenuje rada přístavu (u samostatných oddílů VS rada střediska) s přihlédnutím k doporučení krajského kapitána.
- 1.3 Přístavy jsou organizačně začleněny do vyšších organizačních jednotek Junáka (junácké okresy, obvody, kraje). Metodicky jsou řízeny Kapitanátem VS, při vyšších organizačních jednotkách proto působí zpravodajové VS navržené z řad VS.
- 1.4 Krajské kapitány (komodory) volí Sněm vodních skautů příslušného Junáckého kraje a potvrzuje Hlavní kapitanát. Krajské kapitány jsou členy krajských rad Junáka a HKVS.

2. Volební sněm VS

- 2.1 Volební sněm (dále jen Sněm VS) se schází zpravidla jednou za tři roky a vždy, když o to požádá nejméně jedna třetina členů KVS.
- 2.2 Delegáty Sněmu VS jsou kapitáni a kapitánky registrovaných oddílů VS, přístavů VS a členové HKVS včetně krajských kapitánů.
Svolavatel může určit poměrný klíč pro volbu delegátů Sněmu VS, z voleného počtu delegátů však musí být nejméně čtyři pětiny z řad kapitánů registrovaných oddílů VS a přístavů VS.
- 2.3 Každý delegát má jen jeden platný hlas.
- 2.4 Sněm se usnává zjevným hlasováním, pokud alespoň čtvrtina přítomných delegátů nepožádá o tajné hlasování.
- 2.5 Volby do HKVS se provádějí zásadně tajným hlasováním.
- 2.6 Sněm je usnávání schopný, je-li přítomna alespoň polovina pozvaných delegátů.
- 2.7 Usnesení a volby jsou přijímány prostou většinou hlasů přítomných delegátů.

3. Svolavatel Sněmu VS

- 3.1 Svolavatelem Sněmu VS je HKVS.
- 3.2 HKVS je povinen svolat Sněm VS
 - 3.2.1 na konci svého tříletého období
 - 3.2.2 je-li k tomu vyzván starostou Junáka
 - 3.2.3 požádá-li o to písemně alespoň jedna třetina kapitánů (kapitánek) registrovaných oddílů VS a přístavů VS
- 3.3 HKVS svolává Sněm VS nejméně 6 týdnů před datem jeho konání, a to zpravidla oznámením v Kapitánské poště. Jeho svolání oznamuje současně Ústřední radě Junáka.
- 3.4 Svolavatel jmenuje kandidátní komisi a dva členy volební komise.

4. Kandidátní komise

- 4.1 Pětičlennou kandidátní komisi jmenuje HKVS v dostatečném předstihu tak, aby v ní byly odpovídajícím způsobem zastoupeny regiony s registrovanými oddíly VS.
- 4.2 Kandidátní komise shromažďuje písemné návrhy na kandidáty pro volby do HKVS. Formu návrhu určuje HKVS.
- 4.3 Kandidátní komise seznamuje po zahájení Sněmu VS delegáty se zprávou o své činnosti a zejména s obsahem kandidátní listiny. Na její doplnění může přijmout nejpozději jednu hodinu před zahájením voleb tzv. pilné návrhy z pléna.
- 4.4 Kandidátní komise ukončí svoji činnost předáním konečné verze kandidátní listiny volební komisi.

5. Volební komise

- 5.1 Po zahájení Sněmu VS je volena pětičlenná volební komise tak, že ke dvěma jejím členům navrženým svolavatelem navrhnou delegáti další tři členy.
- 5.2 Členství ve volební komisi je neslučitelné s kandidaturou v těchto volbách.
- 5.3 Ze svých řad volí volební komise předsedu a tajemníka. Předseda volební komise převezme kandidátní listinu, fidi volby a seznamuje delegáty s výsledky voleb. Tajemník provádí zápis o volbách a odpovídá za archivaci volebních materiálů.
- 5.4 Pokud je volební výsledek napaden písemnou formou v době před usnesením Sněmu VS, rozhodne volební komise, zda dá o protestu hlasovat delegáty Sněmu VS. Je-li protest přijat prostou většinou (viz 2.7), je výsledek voleb anulován a volby je nutno zopakovat.

6. Volby

- 6.1 Na Sněmu VS proběhnou celkem tři volby:
 - 6.1.1 volba hlavního kapitána (kapitánky) a jeho zástupce
 - 6.1.2 volba čtyř přístavních HKVS (výchovný zpravodaj, výchovná zpravodajka, organizační zpravodaj a hospodář)
 - 6.1.3 volba tří členů Revizní komise
- 6.2 Hlavním kapitánem bude zvolen kandidát s nejvyšším počtem platných hlasů, jeho zástupcem kandidát opačného pohlaví s nejvyšším počtem hlasů.
- 6.3 Přístavními budou zvoleni čtyři kandidáti s nejvyšším počtem hlasů, přičemž platí zásada, že alespoň jeden přístavní musí být zvolen z kandidátů opačného pohlaví.
Na přístavního mohou kandidovat i neúspěšní kandidáti z volby hlavního kapitána (kapitánky).
- 6.4 Členy Revizní komise KVS budou zvoleni kandidáti, kteří získají největší počet platných hlasů. Kandidát s nejvyšším počtem jako předseda Revizní komise, druhý a třetí v pořadí jako členové Revizní komise KVS

7. Kandidáti

- 7.1 Návrhy na kandidáty může podat písemně HKVS každý činovník vodních skautů prostřednictvím registrovaného oddílu VS, přístavu VS nebo HKVS
- 7.2 U kandidátů na funkci hlavního kapitána (kapitánky) a jeho zástupce je předpokladem složená kapitánská zkouška, absolvování lesní školy, nejméně 3 roky činnosti ve vyšší organizační jednotce, případně v ústředních orgánech Junáka, a občanská bezúhonnost.
- 7.3 U kandidátů na funkci přístavního HKVS je předpokladem složená kapitánská zkouška, nejméně 3 roky činnosti ve vyšší organizační jednotce, případně v ústředních orgánech Junáka, a občanská bezúhonnost.
- 7.4 U kandidátů na funkci předsedy nebo člena Revizní komise KVS je předpokladem členství v Junáku, vůdcovská zkouška, nejméně 3 roky praxe v oboru a občanská bezúhonnost.

8. Závěrečná ustanovení

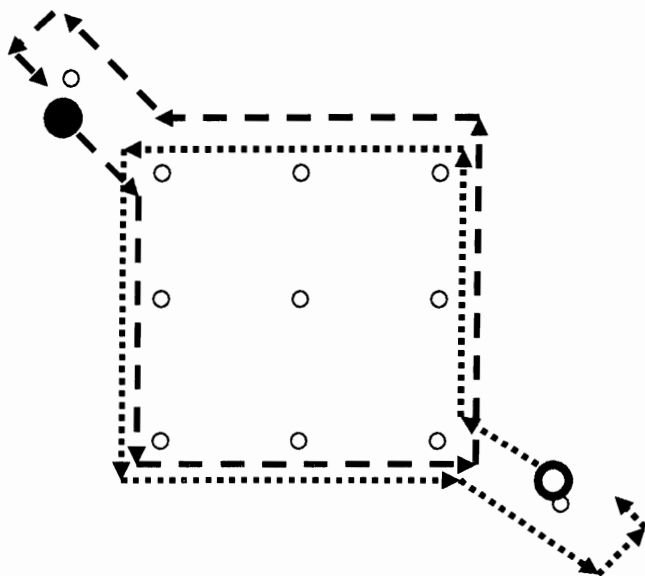
- 8.1 Jestliže nebyl na základě protestu (viz 5.4) výsledek anulován, stává se právoplatným až do doby voleb na příštím Sněmu VS.
- 8.2 Zápis o volbách a platné volební materiály jsou po zapečetění uloženy (viz 5.3) do doby ukončení příštího Sněmu VS. Mohou se otevřít pouze na základě usnesení HKVS komisí k tomu určenou.
- 8.3 O výsledku voleb informuje zpravodaj hlavního kapitána VS starostu a Náčelnictvo Junáka.
- 8.4 Zvolní členové HKVS převezmou svoje funkce včetně agend s nimi spojených.
- 8.5 Pokud některému ze zvolených členů HKVS zanikne mandát, jmenují volení členové HKVS na jeho místo náhradníka zpravidla z nezvolených kandidátů předchozího Sněmu VS na dobu do konce volebního období.
- 8.6 Volení členové HKVS jmenují na základě návrhů kapitánů registrovaných oddílů VS a přístavů VS vedoucí pracovních komisí a potvrzují zvolené krajské kapitány.
- 8.7 Tento volební řád nabývá účinnosti dnem schválení Kapitanátem vodních skautů.

Schváleno Kapitanátem vodních skautů v Rybitví dne 13. dubna 2003

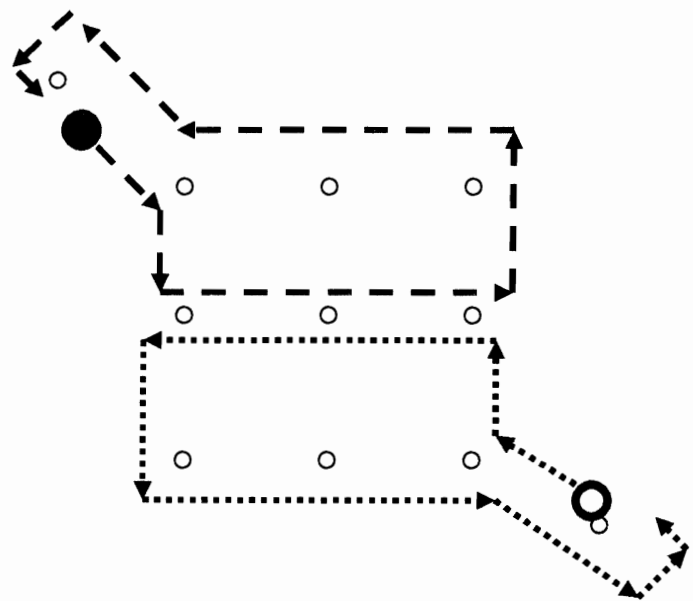
Mgr. Vladimír Cvrček,
hlavní kapitán

Plánek manévrů lodí při noční plavbě 7. 6. 2003 na Navigamu 2003

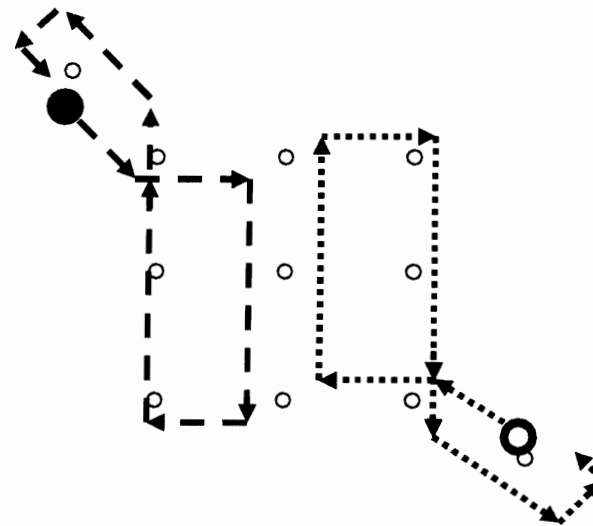
1. Obeplutí

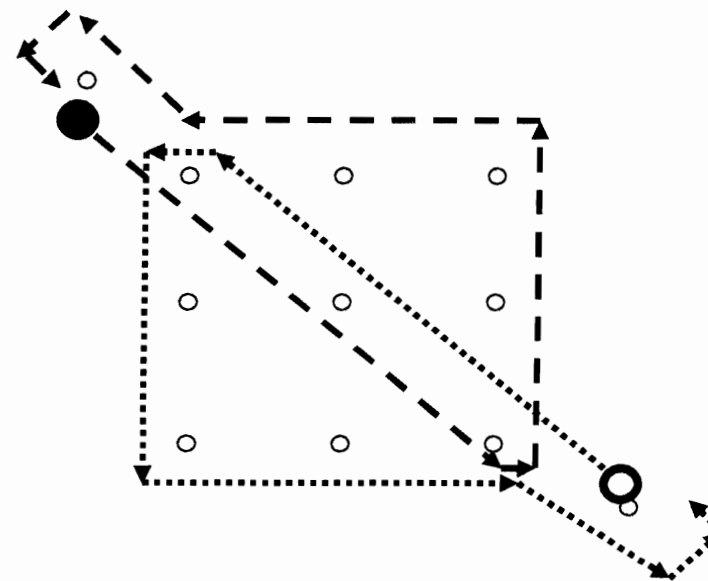
2. Míjení I

3. Míjení II

4. Míjení III

Ve stanu se mnou pobýval přítelem z Kazachstánu muslimského náboženství. Celkem jsme si rozuměli. Napadl mě zajímavý postřeh při společné spolupráci. Oba dva jsme jiné rasy, náboženství i národnosti a přesto nevznikl mezi námi žádný spor. I přes naše jistě rozdílné názory na svět jsme se vždy dorozuměli. Proto si myslím, že války z náboženských důvodů jsou na pokraji dvacátého prvního století naprosto zbytečné. Druhý nejbližší kolega, vedoucí Phil z Anglie, se snažil být po čase vyhozen z tábora bez finančních náhrad. Po druhém běhu chtěl sice dobrovolně odejít, ale byl nucen si to rozmyslet, protože by musel platit velké peníze za odstoupení od smlouvy. Nám ostatním se to moc nelíbilo. Vůbec nepomáhal, všechny povinnosti týkající se dětí spočívaly na našich bedrech. Promluvil jsem o tom s Kanatem (již zmiňovaný kamarád z Kazachstánu). Ten mi odpověděl, že s ním promluví. Po čase Phil opět začal pracovat jako my dva. Co se stalo? Kanat mu jednoduše vysvětlil, že jestli nám nebude pomáhat, tak si to s ním vyřídí ručně. A protože nežertoval a byl téměř ze všech nejsilnější a uměl se prát, nebyl důvod k diskusi.

Z našeho dalšího kamaráda Alexe z Ruska si pořád někdo dělal srandu, či spíše kanadské žertíky. Poprvé mu ve sprchách, když se umýval, zhasli světlo a polili ho studenou vodou. To opa-kovali několikrát, až jsem mu s kamarády z Čech pomohl. Pak, za čtrnáct dní, mu někdo ukradl ze stanu kabelu s CD přehrávačem, kamerou, kompaktní disky a další elektronikou. Po třetí se opět sprchoval hned po večerní poradě vedoucích, kdy ještě všichni stáli u sociálního zařízení. Někdo z přítomných mu stříkl do očí přes horní stěnu sprchového koutu sprej a mýdlo přímo do očí. Pak se mazaně zařadil mezi ostatní. V duchu se jistě smál našťavanému, oslepenému a plačícímu Alexovi. Z vyšetřování nebylo nic. Nikdo neměl odvahu se přiznat. Byla tohle diskriminace? Je dodnes jasné, že si jej někdo vyhlédl a dělal si legraci na jeho účet.

Před koncem, než se každý rozjel za svým cílem, jsme chtěli získat informace o NYC (New York City) od našeho amerického kamaráda, který v tomto městě vyrostl a pracoval v táborové kuchyni. První otázka směřovala na cestu k soše Svobody. Odpověděl, že neví, kde se nachází. Řekl jen, že existuje, ale nikdy ji neviděl a nezná k ní cestu. Vyrázilo nám to dech! Je smutné, že člověk, který osmnáct let bydlí v New Yorku, nepoznal dosud jeho krásy!?

Při jednou našem výletu jsme zažili v autobusové lince americké bezohledné chování, které se zdálo pro nás nepochopitelné. Dopravní prostředek byl přeplněn. Starší lidé stáli, protože nastoupili později. Podle nepsaného mravního zákona slušně vychovaní mladí uvolní své místo na sedadle. Nikdo se však neobtěžoval, každý si hájil své sedadlo, i když si starý pán chtěl sednout. Pustil jsem ho tedy jak se sluší a patří. Vyvedla mě z míry nezvyklá reakce starší paní v letech mojí babičky, co seděla vedle mě. Divila se mi a nevěřícně kroutila hlavou, proč jsem se to udělal. Dokážete si nejspíš představit reakce českých důchodců, kdybych tak neučinil...

Na další zastávce nastupovala mladá paní s dítětem v náručí. Zaplatila pouze za sebe a spokojeně si sedla. Řidič se otázal, kdo bude platit za ratolest v jejím klíně. Žena odsekla, že mu přece říkala o matce potomka, která ještě stojí ve frontě do našeho dopravního prostředku. Na to dopravce odpověděl, že neví a nezajímá ho, kdo dítě zplodil. Chce pouze zaplatit jízdné za dítě. Když se po chvíli dostala do vozu dotyčná maminka, drze mu do ruky hodila dva dolary a zasadila poslední ránu se slovy: „No a teď víš, kdo je jeho matka!“ Tím celý incident, který slyšel celý autobus, skončil. Lidé v USA se nejspíš vůbec nebojí nepříjemností, zvyšují hlas a s klidem vyvolávají zbytečné hádky, jenž lze vyřešit bez problému v poklidu.

Tomáš Kotrba, Třebíč

Vysvětlivky k fotkám:

Každodenní otravné zpívání před jídelnou a otrávení vedoucí vzadu
Americké holčičky v jídelně při práci - té v bílém tričku je osm let

Historie střediska vodních skautů ve Vysokém Mýtě

Zpracovala – Miloslava Šilarová - Běďa

Po založení českého skautingu v roce 1912 a po válečných letech dochází k založení skautské organizace ve Vysokém Mýtě.

V roce 1919 přijíždí přednášet do Vysokého Mýta na pozvání sportovního klubu A. B. Svojsík. Jeho projev inspiroval studenty gymnázia k založení první skautské organizace v tomto městě. K prvním 18 členům se později přidává dalších pět. Ve stejném roce předvedli Baden – Powellovi skauti ukázky svého výcviku na vojenském cvičišti na Hartech.

Prvním oddílovým vůdcem byl MUDr. Kubík (tehdy v presenční službě ve Vysokém Mýtě), po jeho odchodu funkci převzal učitel Josef Šalda.

Nově založená organizace neměla k dispozici klubovnu a oddíl se scházel v prádelně v domě JUDr. Brože (náměstí č.p. 206).

První tábor v r. 1920 ve Všivickém údolí u Zderaze skončil předčasně vinou nepříznivého počasí a malých zkušeností pořadatelů.

V dalších letech byly organizovány spíše putovní tábory: v r. 1921 v okolí Žákovy Hory (vůdce Karel Panský), v r. 1922 v okolí Stvořidel na Sázavě (vůdce Karel Lejsek), v roce 1923 na Šumavě a Českomoravské Vysočině, v r. 1924 v Podyjí, Moravském Krasu a Jeseníkách.

V roce 1926 se konečně podařilo zajistit místnost na schůzky v Útulku Boženy Němcové v č.p. 94 a po roce 1929 byla nalezena místnost v domku vedle pily u Kašparova mlýna (č.p. 77). Ta však sloužila jen krátce, než se činnost přemístila do nově postaveného objektu mateřské školy v Pražském předměstí (č.p. 55).

Stálý program organizace byl obohacen i některými mimořádnými událostmi. Jednou z nich bylo vítání T. G. Masaryka v Dobříkově při jeho návštěvě u ministra Klofáče v roce 1921. Při účasti na oslavách 10. výročí skautingu v Praze zvítězil místní člen Miloš Bendl v závodě na 400 m.

V roce 1925 získala vysokomýtská skautská organizace vlastní vlajku, kterou se podařilo uchovat až do dnešní doby.

První dívčí oddíl byl založen v roce 1926 a svoji činnost zahájil pobyt na Pravcově mlýně u Nových Hradů. Oddíl vedly Máša Frantová a Pavla Žaludová.

V téže roce tábořil chlapecký oddíl poprvé na stálém táboře u Herálce pod vedením Karla Lejska a Jaromíra Muzikanta. Tím skončila éra putovních táborů. V roce 1927 byl vybudován stálý tábor v Borku u Turnova pod vedením Antonína Svobody, děvčata převzala tento tábor po chlapcích. Vlčata samostatně tábořila v Hněveticích u Rychmburku pod vedením J. Muzikanta a Z. Žaluda.

O činnosti v letech 1928 – 1931 se dochovalo jen velmi málo zpráv.

V roce 1932 se vysokomýtské skauti dočkali na Tyršově náměstí (č.p. 47) své první samostatné klubovny. V té době byly ve Vysokém Mýtě tři chlapecké oddíly, smečka vlčat a oddíl děvčat.

V roce 1936 se středisko rozdělilo na chlapecké a dívčí. To dokazuje jednak dosaženou velikost skautské organizace, a dále to, jaké úrovně dosáhl dívčí skauting v tomto městě.

Po tomto roce začíná pronikat tušení o ohrožení republiky. Probíhá hasičský výcvik a skautské oddíly jsou zařazeny do výcviku Civilní protiletectvé obrany.

Tábor v roce 1937 byl mimořádný. Konal se ve Svatojanské dolině na Slovensku. Tábor se 34 účastníky vedl Franta Hořavka, kterému postoupili tuto funkci zúčastňující se vůdcové Karel Lejsek a další „staří páni“ (nejstaršímu 33 let). Tábor byl ve velmi nepřístupných místech a zásobování bylo velmi komplikované. Tohoto roku byl Karel Lejsek vyznamenán odznakem "Skautská láska" za svou dlouholetou činnost ve skautském hnutí.

V červnu proběhly župní závody v Hradci Králové za účasti dívčích i chlapeckých hlídek. Dívčí hlídka z Vysokého Mýta zvítězila.

V roce 1938 se mezinárodní situace dramaturizuje a to se odráží i na činnosti skautských oddílů. Tábory se pořádají v menší vzdálenosti od mateřského města a připravují se na obranu republiky. Zúčastňují se spojovacích školení s telefony a později i vysílačkami, výcviku Morseovy abecedy v klubu radioamatérů, cvičných náletů a jiných akcí CPO.

Tragické události podzimu 1939 vedly k nasazení oddílů skautů i skautek do služby na obranu republiky. Oficiálně jsme byli vedeni jako kolospojky, ve skutečnosti nás čekaly nejrůznější úkoly od obsluhy polních telefonních stanic, služby u vysílaček myšských radioamatérů, řízení dopravy atd. Většina skautů byla ve službě 10 - 12 hodin denně. Poslední předválečný tábor se konal v r. 1939 opět na Želivce a byl to jeden z největších a nejlépe vybavených. Za přítomnosti Karla Lejska vedl chlapecký tábor Václav Tichý, dívčí Helena Finková.

Tábor připravovaný v roce 1940, kdy již byly naloženy vagóny s táborovým vybavením, byl na poslední chvíli zakázán a brzy došlo i k zákazu skautského hnutí a zabavení veškerého majetku.

Oficiálně skauting ve Vysokém Mýtě skončil, ale členové udržovali styky tajně dál.

Po válce inicioval obnovu oddílu Václav Tichý, ale po roce 1948, kdy byl Junák začleněn do Svazu československé mládeže, začala opětá likvidace Junáka.

V roce 1968 opět hnutí povstalo a v popředí stál znovu Václav Tichý. Avšak ani nyní netrvala činnost dlouho. V roce 1970 byla činnost oddílu ukončena a některé odešly pod jiné, oficiálně povolené organizace.

Po roce 1989 Václav Tichý svolává bývalé členy vysokomýtského Junáka. Tato skupina starších skautů během roku

zorganizovala nábor na nové mladší vůdce a připravila pro ně vzdělávací kursy.

Nábor dětí proběhl v roce 1990 a od září začalo středisko naplno pracovat.

O členství projevuje zájem i celý koedukovaný oddíl (18 dětí) „Vydří stopa“ ze Džbánova, vedený jako přírodovědný kroužek při ZDŠ Knířov. Tento oddíl pracoval od roku 1984 pod vedením Miloslavy Šilarové. Měl vlastní klubovnu v prádelně své vedoucí, místo s poradním ohněm a malou „zemljankou“ a nějaké drobné sportovní potřeby. Do té doby nebyl zastřešen žádnou dětskou organizací a vše si financoval z vlastních zdrojů.

V roce 1991 se uskutečňuje první „porevoluční“ tábor v Dolanech u řeky Novohradky, kde se později vybuďovalo stálé tábořiště. Na jedné louce tábořilo celkem 120 dětí z Vysokého Mýta. Děvčata a chlapci měli každý svůj vlastní táborový kruh, ale kuchyň a ostatní táborové zařízení je společné. Tento způsob táboření nebyl zrovna ideální, ale v tehdejších podmínkách splnil svůj účel. V dalších letech byly již tábory odděleny i termínově.

Středisko poměrně dobře fungovalo hlavně díky Václavu Tichému. Po jeho nenadálé smrti nemělo středisko rovnocennou náhradu a některé oddíly se začaly rozpadat. Dívčí část vysokomýtského Junáka se dokonce na čas rozpadla úplně.

V roce 1993 začaly oddíly skautů, vlčat a Vydří stopa zkoušet vodáckou činnost. Jezdili společně na tábory a k větším řekám a na vlastních kanoích vůdců začali s výcvikem. Středisková rada však neměla, hlavně z finančních důvodů, pro tuto činnost pochopení.

V roce 1995 tábořily jmenované oddíly v Helvíkovicích na Divoké Orlici. Voda děti stále více přitahovala a tlak vyvíjený na střediskovou radu sílil. Vedení střediska doporučilo, aby si tyto oddíly založily vlastní středisko vodních skautů. Koncem roku bylo již vše připravené a střediska se mohla rozdělit i o původní společný majetek. Od 1. března 1996 přístav fungoval zcela samostatně.

Tohoto roku se koedukovaný oddíl "Vydří stopa" přetvořil na oddíl vodních skautek a svůj název přenechal přístavu.

Stejněho roku projevila zájem o členství v přístavu nově vznikající oddíl křesťanských skautů. Je zajímavé, že pod střediskem vodních skautů pracuje jeden oddíl skautů "zelených".

První přístavní tábor byl na Stvořidlech v blízkosti "Foglarovy louky", kde má tento spisovatel i svůj pomník.

Vůdci oddílů věnovali středisku své vlastní kanoje (celkem 5 ks) a přikoupily se ještě 2 svazarmovské pramice.

Táboření na Sázavě se stává pro náš přístav tradicí. V roce 1997 táboříme v Hněvkovicích, 1998 v Chřenovicích a v roce 1999 blízko vesničky Stříbrné Hory.

V roce 1997 se našim skautům podařilo vyhrát závod „Přes tři jezy“ a v roce 1998 skončila tato posádka jako třetí. Posádky jely na svazarmovských pramicích.

Až do roku 1998 středisko nemělo vlastní klubovnu a oddíly se scházely u vůdců v bytech. Tohoto roku jsme dostali nabídku od tělovýchovné organizace "Sokol" na nevyužitý prostor bývalé herny stolního tenisu. Je to dřevěná budova, do které škvírami mezi prkny prosvítá slunce. Šatna náležející k této stavbě je zděná, o rozměrech 3 x 4 m. Vlastní tělocvična je o rozměrech 6 x 12 m.

Ve stejném období jsme začali budovat loděnici blízko jezu Jangelce ne řece Loučné kousek za Vysokým Mýtem. Zakoupili jsme železniční vagon, obstarali potřebná povolení, zajistili dopravu od sponzorů a do vyklizených prostor bývalého rumiště jsme vagon usadili.

Středisko se zatím úspěšně rozrůstá a vše brzdí nedostatek financí. V současné době středisko přistavuje klubovnu pro křesťanský oddíl a od roku 2000 bychom měli získat pronájem stálého tábořiště na louce pod Stvořidly na Sázavě.

ADRESÁŘ VODNÍCH SKAUTŮ

Milé sestry kapitánky a bratři kapitáni,

opět po několika letech bych se ráda pokusila zaktualizovat **adresář vodních skautů**.

Budu ho sestavovat během května, tak abych ho mohla přivést na Navigamus.

Pokud v něm chcete být uvedeni, pošlete mi zaktualizované údaje nejpozději **do poloviny května 2003** a to:

- buď jako vyplněnou excelovou tabulku (ke stažení na stránkách HKVS) na adresu **Pony33@seznam.cz**
- nebo v psané formě na mou adresu - viz. vzorová tabulka (v příloze).

Vámi zasláné údaje zpracuji a vydám tiskem pro vnitřní potřebu VS. Nemusíte mít obavy, že Vaše data budou někde zveřejněna nebo šířena elektronickou formou. Na stránkách HKVS bude pouze Vámi výslovně uvedený kontaktní e-mail na přístav (oddíl) případně odkaz na Vaše stránky.

V adresáři by měly být nejen kontakty na přístavy a oddíly, ale především na lidi.

Pište lidi, kteří zastávají různé funkce u přístavů a oddílů, pište ale také lidi, kteří jsou aktivní, mezi ostatními známí, a se kterými by se někdo mohl chtít kontaktovat (i když jsou třeba jen členy OS). Koho uvedete, je zcela na Vašem uvážení.

Pište i e-maily, pokud je lidé mají a používají.

Děkuji Pony

Pardubický triatlon

Je sobota poledne a na srazu kapitánů se tvoří dvě skupinky. Jedna (o pár jedinců větší) se chystá dále diskutovat a hlavně se kouknout na místo letošního NAVIGAMU do Břehů u Přelouče. Druhá se přesouvá na úplně opačnou stranu, a to do Pardubic. Pardubičtí totiž na tento víkend uspořádali dvě akce. Jedna je již zmíněný sraz kapitánů a druhá Pardubický triatlon. A právě na ten se právě v této chvíli chystá část účastníků srazu kapitánů.

Sraz u klubovny pardubických skautů je již při druhém ročníku této náročné soutěže tradicí. Úvodní zmatek při vybírání poplatků za účast, převlékání a přidělování lodí je celkem běžná záležitost a tak pořadatelé vše zvládají v pohodě a postupně se všichni přesouvají na počátek dnešního závodu, což je klubovna na špici.

Slon mezitím provádí poslední přeměření tratí, které se za poslední měsíc poněkud scvrkly a zjišťuje, že to zase není tak hrozné.

Ještě poslední manévry a projití trasy a na loď. Samozřejmě, že jednotlivci nalézají také a v této kategorii jsou první nesháze. Datel, který si za účelem vítězství půjčil rychlostní kanoi, zapomněl trénovat a tak to vypadalo, že půjde do vody ještě před startem. Nakonec tuto svoji snahu za bujarého veselí vzdal a rozhodl se ještě sehnat narychlo jinou loď.

Dvojce odstartovali a hned po startu bylo vidět, kdo nebude na špici. Jednotlivci čekali na Datla a tak se jim špice vzdalovala s narůstajícím časem. Za deset minut ale také vyrazili a mohutnými záběry pádel popohnaly své lodě proti proudu Chrudimky.

Jak se komu dařilo, je patrné z tabulky. Tam je také vidět, že Datel po skončení prvního kola již na loď nenasedl. Omluvil se totiž, rychle se převlékl a vyrazil kupovat ceny pro vítěze a poražené.

A jak to vše dopadlo? Po návratu na sraz kapitánů se skoro všichni divili, kde jsou tak dlouho a popoháněli právě přichozí, poněvadž čas kvapí a besedy ohledně NAVIGAMU neberou konce. Utahaní účastníci si chvílemi i pod vousy brumlali: „Ať si to zkusí a pak nám říkají, že to trvá tak dlouho!“

A proto: Necht' všichni kapitáni, kterým ještě nebylo 50 let, se věnují na srazu kapitánů jakékoli sportovní aktivitě alespoň 1/8 dne (což jsou tři hodiny [24:8=3]) a ti, kteří jsou starší a necítí se na tuto aktivitu, ať ji připraví. Co vy na to?

Ahoj Datel

VÝSLEDKOVÁ LISTINA

	loď	kolo	běh	loď	kolo	běh	loď	kolo	běh		pořadí
Jupp	24:28	8:41	9:02	23:05	8:21	9:43	23:30	7:39	8:30	2:02:59	1.
Datel	23:15	8:32	14:26								
Šroub	24:32	7:31	9:50	28:59	6:42	9:48	29:36	7:34	9:40	2:15:43	3.
Stopař		8:10	9:08		8:13	9:48		6:57	8:37		
Chosé	21:52	7:52	9:52	24:38	8:00	9:54	25:18	8:04	9:33	2:05:03	1.
Knarr		8:27	9:05		8:19	9:10		8:07	9:27		
Ambulák	22:27	7:40	10:06	25:33	8:27	9:57	25:09	8:19	10:08	2:08:33	2.
Zip		7:48	10:10		7:49	10:35		8:11	10:51		
Úhoř	24:32	9:48	12:30	30:33	11:06	12:24	32:25	10:35	12:45	2:26:03	4.
Štír		7:33	11:23		11:06	12:24		10:35	12:45		

Když skautům počasí nepřeje

Skauting, to není jenom hra na Foglarovy kluky ze Stínadel nebo od Bobří řeky. Ani na zálesáky, stopaře, Indiány, námořníky, horolezce a olympioniky. A rozhodně už to není hra na drsnáky, dobro-druhy, četníky a zloděje, násilníky nebo na zabijáky.

V programu Junáka je na prvním místě výchova charakterů a příprava dětí a mládeže pro plnohodnotný život. Na základě dobrovolnosti je snaha vychovávat hrou děti v čestné občany, kteří nejsou lhostejní k problémům a starostem lidí i celé společnosti, ani k tomu, jak žijeme na naší planetě. Skauting od svého začátku dává přednost pobytu dětí v přírodě, ale ne za každou cenu. Když jim počasí nepřeje, mají skautské oddíly své klubovny, kde se scházejí.

Psa by nevyhnal

Jsou v roce nevlídné dny, kdy skauti a skautky dávají přednost klubovně. V Mimoně má každý oddíl svou klubovnu ve Skautském domě, který je pro ně „druhým domovem“.

Činnost v klubovnách je rozmanitá. Začíná hrami a soutěžemi na družinových a oddílových schůzkách. Ale i celé středisko se dokáže zapojit do jedné akce. Tak tomu bylo při nedávném turnaji ve stolních hrách včetně šachů a hry Člověče, nezlob se. Klubovny se proměňují v herny, dílny pro rukodělné práce, zkušebny divadelních her, malířské ateliery, nebo kuchyňky pro občerstvení při akcích, ale také pro vaření a pečení cukroví. Pořádají se turnaje a soutěže v uzlování, zdravotvědy a poskytování první pomoci. Populární jsou akce s přenocováním, zpívanky při kytáře, vánoční trhy, zamykání a odemykání Ploučnice. Středisko Junáka „Ralsko“ se zmožilo i na video, takže se akce stávají pro všechny atraktivnější. Do zimních akcí patří příprava a konání celostřediskového srazu u příležitosti mezinárodního dne skautek. Je to den vzpomínání a zamýšlení nad skautskými ideály, při společných narozeninách zakladatelů celosvětového skautingu, manželů Baden-Powelových. Všichni si připomínají jejich myšlenku: „Chceme učinit náš svět trochu lepší, než jsme jej našli.“

Voda nemá trámy

Každoročně v zimních měsících, kdy je uzamčena řeka Ploučnice, jezdí družiny a posádky do krytých bazénů v České Lípě a Liberci. Tam se všichni přesvědčí, že voda nemá trámy a je třeba, aby každý skaut a skautka, kteří chtějí jet na letní tábor, uměli dobře plavat. Zúčastňují se také okresního přeboru v plavání a mimoňští vodáci trénují i v krytém bazénu ve Stráži pod Ralskem eskymácké obraty na kajacích.

Smím prosit?

Skauti v České Lípě také pořádají plesy. Letos navíc zorganizovali malé taneční pro zdokonalení tanečnicků a lepší pocit jistoty při tanci. Takže ke společenské výchově patří znalost polky, valčíku, foxtrotu, tance v ryt-mu jive, blues a dalších. Duší kursu je výchovný zpravodaj okresu Junáka, bratr Jaran – v tu chvíli taneční mistr. Do kursu se přihlásily desítky skautů a skautek z České Lípy, ale i z Mimoňe a Kamenického Šenova.

Když vysvitne sluníčko

I Mimoňské oddíly využívají každého pěkného dne, aby v zimě mohly být v přírodě. Jezdí sportovat na hory, kde se o ně „jako o vlastní“ starají jablonečtí skauti a skautky. Za každého počasí chodí do lesa dokrmovat zvěř a ptáčky. Táboří a vaří na sněhu, ale největší akcí těch nejodvážnějších je již tradiční „Expedice na R2“, výstup a táboření šerpů a sáhibů na mimoňské Ralsko.

Než přijde jaro

Při hrách a soutěžích v klubovnách se všichni alespoň teoreticky zdokonalují pro letní táboření, ve znalostech a vědomostech o přírodě, zejména o květeně, zvěři a ptácích. V červnu se bude v Novém Boru konat okresní kolo Svojsíkova závodu, kde tyto znalosti budou potřebovat. Nedávno si děvčata vybírala ze své oddílové knihovničky podklady pro znalosti o přírodě a zaujala je v publikaci bratra Šamana „Návraty k pramenům“ zajímavá kapitola „Straky“.

„Straka má těžký a třepotavý let, černé peří s bílou kresbou, dlouhé ocas-ní péro, jako by je vlekla za sebou. Straky jsou jako my, lidé, strakaté. Černá a bílá... Dobro a zlo... My také tak těžkopádně létáme, vlečeme za sebou vlečku svých vin a chyb... A jako ta straka, necháváme se zlákat kdejakou lesklou věcí, kdejakým třpyticím se plíškem, svede nás kde-jaká cetka. Snášíme ty „poklady“ do svých hnízd, ale naším údělem je přizemnost: což jste někdy viděli straky vznášet se kdovíjak vysoko, výš než mají ten svůj majeteček, svá načepýřená hnízda v korunách topolů? Ne, straky nejsou orli, ani kánata, ale my, lidé, máme za úkol povznést se výš – nad úroveň stračích hnízd! Je smutné, že tolik lidí spokojí s lesklými cetkami a střípkami...“

je dobře, že se naši skautky zamýšlejí nad spojitostmi v životě, berou si i příklady a poučení z moudré, dokonalé přírody a nejsou lhostejní k to-mu, co se děje okolo nich. Hlavně, že vědí, kam vede jejich cesta a že je to ta nejlepší volba nejenom pro ně, ale také pro celou společnost.

Zdroj: Balů, Mimoň

Zápis ze zasedání HKVS, které se konalo 3. 4. 2003 v Praze

Přítomni: Vezír, Pavel, Ježek, Oskar, Jack, Puma, Majda, Sam

Vezír – informoval, že žádost o notebook pro HKVS byla ÚRJ zamítnuta

- příspěvek na pořádání NAVIGAMU od ÚRJ byl schválen
- na základě dopisu z Kojetína konstatoval, že byl definitivně zrušen přístav Kojetín, oddíl VS z Hranic funguje i nadále
- výroba vyznamenání Bronzový bobr se rozběhla, náklady na výrobu se dostaly mezi 30 a 40 tisíc
- z ÚRJ přišla žádost o elektronickou podobu KP pro archivování, osobně dořeší Majda
- Majda se spojí s Bobem a dořeší téma „Mediální kampaň NAVIGAMUS 2003“
- Bída a Mája zaslaly Vezírovi dopis, že odstupují od akce Vodní skauti do Evropy, Vezír slíbil, že s nimi o tom ještě promluví
- moto pro NAVIGAMUS 2006 bude vyhlášeno na NAVIGAMU 2003
- zadal Majdě výrobu zvací listiny pro prezidenta republiky

Sam – informoval o finanční situaci NAVIGAMU 2003 – stále chybí peníze či potraviny na studené obědy, je nutno sehnat sponzory

- informoval o možnosti kompletního oplachtění P 550 ve Fiala sails
- jménem Jachtservisu informoval o vytvoření nového typu takeláže pro P 550

Majda – dokončila infobrožuru o VS, měla by být k dispozici na sraze K+K v Rybitví, její šíření bude vedeno přes Krajské kapitány

- dokončila infobrožuru o NAVIGAMECH, měla by sloužit jako doplněk ke sponzorským dopisům i jako prezentace NAVIGAMU
- předala Vezírovi zvací listiny pro Americké velvyslanectví a Japonskou ambasádu, předání zajistí: pro Američany Amateur, pro Japonce Káča Molekulová
- logo NAVIGAMU už je ke stažení na webu spolu s Uvolňovacím dopisem, Žádostí o sponzorský dar a Programem NAVIGAMU
- zajistí šíření informací o NAVIGAMU na Slovenskou radu Junáka
- zjistí přes Blechu, zda je možné osobní předání zvací listiny prezidentovi republiky

Ježek – informoval o prvním víkendů 11. LŠVS (divoká voda), zúčastnilo se celkem 16 frekventantů

HKVS – program jarního semináře KVS:

So- Zpráva hlavního kapitána

- Navigamus – organizace, upřesnění programu (vč. zasedání štábů jednotlivých loďstev)
- Vodní skauti do Evropy
- Návštěva autokempu Břehej
- Yachtservis
- Jamboree
- Zasedání komisí

Ne- Zprávy jednotlivých komisí a krajských kapitánů

- Schválení změn ve volebním řádu KVS
- Kapitánská vrba

Zapsala Majda

Zápis z jednání semináře KVS, které se konalo 11. 4. 2003 až 13. 4. 2003 v Rybitví

Přítomno: 96 účastníků prakticky ze všech krajů

Blecha - Internetová prezentace vodních skautů - HKVS je vlastníkem domény www.hkvs.cz, na této doméně jsou umístěny stránky HKVS, je zde možnost umístění i stránek přístavů, resp. oddílů. Prostor pro umístění dat není v zásadě omezen, je možno zde umístit i mailové adresy. Je možno zde zřídit vlastní fotogalerie, je možno přispívat vlastními články.

Vezír - informoval o výsledcích průzkumu názorů veřejnosti na Junák. Výsledky budou částečně zveřejňovány. Jako výsledek lze chápat doporučení všem jednotkám Junáka vypracovat strategii své práce, dalšího rozvoje, způsobu financování, atd.

- podle registrace roku 2002 existuje 167 oddílů VS a 31 přístavů VS.

Vezír - přednesl změnu volebního řádu KVS a návrh revizního řádu KVS. Oba tyto řády jsou uvedeny na jiném místě.

Vezír - informoval o zániku přístavů Kojetín a Orion Karlovy Vary. V obou případech se jednalo o neschopnost mít v pořádku hospodaření (a to ne po faktické, ale po formální stránce).

Vezír - informoval KVS o tom, že náčelnictvo schválilo medaili Bronzový bobr.

Vezír - informoval o tom, že vzniká činovnícká kvalifikace vodní sporty.

Vezír - informoval o tom, že příručka vodních skautů bude koncipována jako soubor brožur, sloužících jako materiál pro přípravu ke kapitánské zkoušce. U TDC jsou zatím stále k dispozici prostředky na tisk dalšího dílu lodní knížky.

Vezír - informoval o tom, že se letos opět koná evropské setkání činovníků vodních skautů Euro Sea. HKVS přispěje účastníkům na náklady s cestou spojené.

Bimbo - informoval o stavu organizačních příprav na Navigamus 2003. Byla zdůrazněna platební a organizační nekázeň budoucích účastníků akce. V současné době je jednoznačně zaplacen poplatek od 515 účastníků. Většina těch, kteří se akce chtějí zúčastnit se neřídila zveřejněnými pokyny, včas nedošly přihlášky a hlavně nebyl včas zaplacen účastnický poplatek. Z tohoto důvodu nebylo možno včas zahájit případné jednání o navýšení stravovacích kapacit. Strava (snídaně a večeře, balíčků na oběd se to týkat nebude) tedy bude zajištěna pro prvních 800 lidí, kteří zaplatí účastnický poplatek. Organizační schéma akce - snídaně se vydává mezi 6:00 a 7:00, nástup je v 8:00 hod., večeře od 18:00 do 20:00, poté večerní nástup. Přes den bude pět programových bloků - dva dopoledne, dva odpoledne, a jeden večerní. Vzhledem k nejasnostem o velikosti dotací bude nutno zvýšit účastnický poplatek o 50,- Kč.

Vezír, Vulkán Myšák - informovali o programovém schématu Navigamu 2003. Základní pravidla - nutno dodržovat dohodnuté věci (důležitá je časová kázeň) - pokud někdo bude chtít něco kritizovat, ať kritizuje konkrétně, ať přitom řekne jak tu, či jinou věc udělat lépe, než jak to bylo předem navrženo a ať navrhne, jak sám přispěje k lepšímu průběhu kritizované věci - všechny věci v řízení programu musí probíhat "služebním postupem" - to proto, aby o tom všichni, kdo do toho mají co mluvit věděli. Systém hodnocení - každá strana bude mít pro celou akci k dispozici 64 lodí různé bojové hodnoty (pro každý soutěžní den 32), ty bude nasazovat do jednotlivých bitev. Poražená strana v každé jednotlivé bitvě o nasazené lodě přijde (všechny bitvy budou vedeny tak, aby byl vždy jednoznačně určen vítěz). Do závěrečné bitvy v neděli nasadí ta strana, která na tom bude lépe 20 lodí (bez ohledu na skutečný stav svého loďstva), strana v předchozích dnech poražená 15 lodí. Pro noční defilé je nutno, aby každá loď měla osvětlení (lampión, cosi jako poziční světla atd.).

Oskar - na Navigamu bude fungovat Yachtservis.

Riki - zodpověděl několik dotazů, především finančního charakteru. Stav přidělování dotací na zahraniční akce se nejspíš nezmění - žádost se musí dát hodně dopředu a vyřízení, případně zamítnutí žádosti přichází velmi pozdě - to souvisí s termíny na MŠMT. Dotace na pořízení lodí se nejspíš dlouho opakovat nebudou - v současné době je velmi důležité prostředky vložit do pořízování informačních technologií a do základní údržby některých objektů, které jsou v současné době převáděny od FDM. Akreditace zdravotního vzdělávání - zatím nebyly podniknuty všechny kroky k tomu, aby byla podána žádost a splněny všechny další náležitosti.

Pony - informovala o stavu příprav adresáře VS - podklady zasílat na adresu pony33@seznam.cz.

Mája - informovala o stavu práce na akci Vodní skauti do Evropy. Vzhledem ke vzniku neočekávaných komplikací by chtěla ona i Bída svoji práci na této akci ukončit. Přesto se jeví jako nutné v této akci pokračovat, i když se zcela jistě nestihne navázání širší spolupráce se zahraničními organizacemi do Navigamu 2003.

Pavel - pro potřeby HKVS vytvořil formulář pro vyplácení cestovních náhrad, do kterého je včleněna i smlouva o používání vozidla.

Jezevec - žádá krajské kapitány, aby se zdravotníci jednotlivých krajů s ním spojili v záležitosti dalšího postupu akreditace zdravotnického vzdělávání.

Plazucha - informovala o vzniku nového vodáckého časopisu Hydro. Časopis je orientován na divokou vodu, roční předplatné činí 146,- Kč.

Hlasování o změně Volebního řádu HKVS - 94 hlasů pro, 1 hlas proti, 1 se zdržel hlasování. Text Volebního řádu je uveden jinde.

Hlasování o Revizním řádu HKVS - 92 hlasů pro, 2 hlasy proti, 2 se zdrželi hlasování. Text Revizního řádu je uveden v příloze.

Hlasování o rozpočtu HKVS - 96 hlasů pro, 0 hlasů proti, nikdo se nezdržel hlasování. Vlastní rozpočet je uveden v příloze.

Zprávy krajských kapitánů

Moravskoslezský - v organizaci nedošlo k žádným velkým změnám. Byl uspořádán ples.

Vysočina - členská základna letos stagnuje, v polovině května bude uspořádána Kapka.

Zlín - Došlo k rozkladu přístavu v Kojetíně, rozvíjí se spolupráce s moravskoslezským krajem (letošní Kapka).

Jihočeský - V únoru došlo k setkání vodáckých činovníků v Písku, jihočeská Kapka byla pro malý zájem zrušena, 20. 6. až 22. 6. se uskuteční jihočeská regata oplachtěných pramic na Orlíku, o prázdninách potom kormidelnická škola pro čerstvé absolventy čekatelské zkoušky.

Plzeň - kraj fúzoval s krajem Karlovarským, organizační problémy na karlovarsku s některými středisky, byl zaznamenán pokles členské základny.

Praha - členská základna prakticky nezměněna, letošní pražská kapka zatím není plně obsazena, 3 jezy se letos uskuteční 27. 9., probíhá výstavba kluboven na Praze 3.

Středočeský - fondy, přidělované krajským úřadem nejsou k dispozici pro organizace, jejichž působnost je celostátní (např. Junák).

Liberecký - proběhly tradiční zimní akce (plesy, zlaté prase), byla zahájena vodácká sezóna, v zásadě nejsou problémy s členskou základnou. Doporučujeme všem krajům pořádat krajské přebory v kanoistice.

Pardubice - loni dokončena Kapka, letos proběhl úvodní víkend LŠVS, připravuje se SKARE, finále soutěže Flotila.

Brno - oddíly existují ve Znojmě, Brně a Hodoníně, kraj se orientuje na spolupráci s krajem Vysočina.

Zprávy z komisí

Programová komise - letošní SKARE se uskuteční od 2. 5. do 4. 5. na Seči, ředitelem závodu bude Sam, hlavním rozhodčím Ivan. Pro vlčata byl zrušen limit oplachtění na 5m².

Technická komise - byly předvedeny plachty pro P 550 vyrobené ve Fiala sails.

Navigamus

Účastnický poplatek bude zvýšen o 50,- Kč, vybíraných na místě.

Při příjezdu každá výprava odevzdá seznam účastníků, kde u každého bude uvedeno jméno, příjmení a datum narození. Nejlépe na disketě v Excelu.

Každá posádka (oddíl, přístav) bude mít přepravku označenou počtem členů a identifikací, velkou várnici (může být i s kohoutkem), prostředky na mytí, každý člen 1 role toal. papíru, každá loď rádio s VKV a novými bateriemi, osvětlení, kotevní kolíky (na zatlučení do břehu).

PTP - nastupují od středy 0:00 do čtvrtka 9:00, spí ve vlastních stanech, každý gumové rukavice, kdo má svůj černý šátek, ať si ho přiveze.

Všichni - zkontrolovat své platby.

Mediální spolupráce - byla navázána s časopisem Moje první noviny.

Sponzorské dary - pokud o nich budeme vědět do konce dubna, jsme díky nim schopni zlevnit akci. Pokud budou zajištěny později, přispějí pouze ke zvýšení standardu.

SOS - bude zajišťovat bezpečnost na Navigamu. Komunikuje s ní pouze Bimbo, takže všechny požadavky a podněty musí být směřovány přes něj. SOS nehlídá osobní věci a stany. Se SOS bude podepsána smlouva o její činnosti po dobu Navigamu.

Kapitánská vrba

5. 5. 2003 - zasedá stavební komise, kdo bude chtít dotaci, musí předat projekty.

Majda - děkuje za příspěvky do Kapitánské pošty. Kdo nechce dostávat upomínací maily, nechť se ozve. Bylo by vhodné aby v co nejkratší době deset až dvanáct oddílů zpracovalo svoji historii pro potřeby uveřejnění v kapitánské poště.

Pytlík - poděkoval za pomoc po povodních.

Sten - oznámil, že na přelomu července a srpna je volno na tábořišti na Slezské hartě.

LŠVS - po víkendu na divoké vodě lze konstatovat, že frekventanti jsou většinou na divoké vodě poněkud slabší. Při Kapitánských zkouškách není možno v tomto směru povolit žádné úlevy. LŠVS má poslední čtyři volná místa. Jachetní víkend se koná ve dnech 23. 5. až 25. 5. na Seči, na základně yachtklubu Vysoké Mýto na Ústupkách, Kapitánské zkoušky se konají 28. 9. 2003.

Kotorský závod se uskuteční 10. 5. 2003 v Liberci.

Zapsal Sam

Sluneční soustavou krok za krokem

Poslední „plnoprávnou“ planetou sluneční soustavy je Neptun. Svou jasností již není v dosahu pozorování pouhým okem. Dosahuje 7,6 - magnitudy, a proto dlouho unikal pozornosti astronomů. Na pomoc však přišli matematikové. Objev Neptunu 23. září 1846 byl velkým triumfem nebeské mechaniky a matematiky. Planetu objevil Johann Galle v Berlíně společně s pomocníkem H. d'Arrestem. Planetu objevili asi 1 úhlový stupeň od místa, které vypočetli nezávisle na sobě Urain Le Verrier a John Couch Adams. Na základě pozorovaných poruch (perturací) dráhy Uranu vypočetli hmotnost a dráhové elementy planety včetně její polohy na obloze.

Průměrná vzdálenost Neptunu

od Slunce činí více jak 30násobek vzdálenosti Země - Slunce. Ze starých záznamů vyplynulo, že planetu Neptun pozorovali už dávní astronomové. Mimo jiné dokonce sám Galileo Galilei. Neptun byl však považován za hvězdu.

Velká vzdálenost od Země je příčinou, proč nemůžeme pozemskými dalekohledy pozorovat detaily v atmosféře planety. Úhlová velikost na obloze je příliš malá. Jen HST dokáže rozoznat jisté detaily v jeho atmosféře. Proto prakticky za všechno, co o této planetě víme, vděčíme grandiózní Velké cestě sondy Voyager 2. Sonda proletěla kolem Neptunu 24. srpna 1989. V té době byla planeta Neptun nejvzdálenější planetou Sluneční soustavy. Byl to obrovský úspěch lidské techniky, vědy a touhy po poznání. Průměrná hustota Neptunu činí něco přes $1\ 600\ \text{kg/m}^3$. Vnitřní struktura je obdobná jako struktura Uranu. Jádro obsahuje především železo a silikáty. Na něm se může nacházet vrstva vody a čpavku. Předpokládáme, že alespoň část pláště z vody a amoniaku je plastická nebo tekutá a atomy jsou ionizovány. I u Neptunu bylo detekováno magnetické pole, které by mělo být generováno vodivou vrstvou v nitru planety.

Magnetické pole je slabší a má podobný charakter jako u Uranu. Magnetická osa je od rotační skloněna o téměř 50° a magnetický dipól se nachází excentricky vůči středu planety. Byly pozorovány i slabé polární záře. Magnetická osa prochází ve vzdálenosti větší než 10 000 km od středu. Z měření rychlosti rotace magnetického pole byla určena rychlost rotace oblasti generující magnetické pole na 16 hodin a 3 minuty. Doba rotace je rozdílná pro různé planetografické šířky a vrstvy. Údaje mají značný rozptyl: od 12 až do 21 hodin. Neptunův rok, tedy jeden oběh kolem Slunce, trvá na Neptunu téměř 165 pozemských let. Rotační osa je vůči rovině oběhu skloněna přibližně o 29° . Planeta má průměr necelých 51 000 km a vyzařuje více energie, než od Slunce dostává.

Atmosféra je složena přibližně z 85% molekulárním vodíkem a zbývající část připadá na helium. Planeta má nesmírně krásné, modré zabarvení. Můžeme o ní směle prohlásit, že je to druhá modrá planeta ve sluneční soustavě. Modré zabarvení je způsobeno přítomností metanu, který v atmosféře pohlcuje červenou část spektra. Odborníci se domnívají, že v atmosféře probíhají nejrůznější chemické reakce uhlovodíků. Neptun nám ukázal překvapivě aktivní horní vrstvy atmosféry, ve kterých bylo nalezeno velké množství dynamických dějů. To se po

zkušnostech z vizuálně neaktivního Uranu nečekalo. Proměnnost atmosférických struktur byla značná. Měřeními byla zjištěna

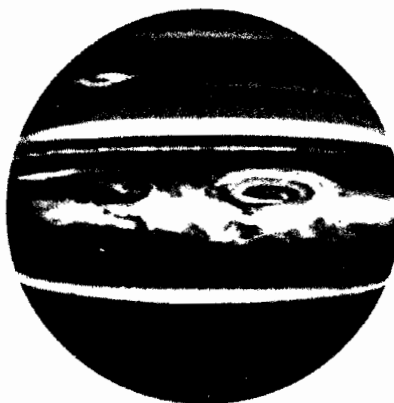
pásová struktura s diferenciální rotací. Mezi nejvýraznější atmosférické útvary patřila Velká tmavá skvrna (Great Dark Spot) - dokonalá obdoba Velké rudé skvrny na Jupiteru. Nacházela se na jižní polokouli a velikostí se vyrovnala celé naší planetě. Její oběžná doba činila více jak 18 hodin. Na okrajích tohoto útvaru se nacházela bílá oblaka, zřejmě z krystalků amoniaku, a za skvrnou se táhl dlouhý proud cirrovité oblačnosti. Změny ve strukturách cirrovité oblačnosti probíhaly několik hodin. Kromě této dominantní skvrny se v atmosféře nacházela i další. Velmi zajímavé byly světlé útvary v atmosféře, které rotovaly rychleji než okolí. Byly tak trochu žertem pojmenovány Skútry (Scooters) - tedy koloběžky. Druhá tmavá skvrna - zkráceně D2 - měla jasný střed a rotovala rozdílnou rychlostí než Velká tmavá skvrna. Odborníci se domnívají, že D2 je oblakem zmrzlých metanových cirrů.

Cirry byly také velmi zajímavou součástí atmosféry. Nacházely se ve výšce 50 - 70 km nad hlavní oblačnou pokrývkou a vrhaly stíny na nižší vrstvy oblačnosti. Jejich teplota činila jen -214°C . Další skupinou atmosférických útvarů byly menší tmavé skvrny, které driftovaly i v planetární šířce.

Vrchní vrstvy atmosféry jsou bohatě rozvrstveny. Nad základní neprůhlednou vrstvou oblačnosti se ve výšce asi 160 km nachází průhledná vrstva uhlovodíků, o 30 km níže průhledná vrstva acetylénu a etanu. Do výšek 70 - 80 km se dostává oblačnost ze základní vrstvy díky vzes-

tupným turbulentním pohybům v neprůhledné vrstvě oblačnosti. Mezi 20 - 40 km se nachází nesouvislá a místy neprůhledná vrstva metanu. V základní vrstvě oblačnosti je snad obsažen v podobě drobných krystalků i sirovodík a čpavek. Pozorované atmosférické zářky jsou tvořeny uhlovodíky. Ty mohou ve větších výškách kondenzovat a v podobě kapiček klesat do nižších vrstev, kde mohou vstupovat do řady chemických reakcí.

NEPTUN

Rychlost atmosférických proudů dosahovala vskutku rekordních rychlostí, které přesahovaly 1 000 km/h, ale jsou uváděny i rychlosti přes 2 000 km/h. Bouřková (blesková) aktivita byla velmi nízká nebo žádná. Velká dynamika atmosféry je zřejmě podmíněna velkým množstvím tepla uvolňovaného z nitra planety. Informace o nižších vrstvách atmosféry jsou jen kusé a zřejmě nepřesné.

Kolem Neptunu krouží 4 (5) prstenců. V letech 1981 - 1983 nenaznačovala pozorování zákrytů hvězd Neptunem existenci jeho prstenců. V červnu 1984 na základě pozorování zákrytu hvězdy však W. Hubbard oznámil možnou přítomnost prstenců. To bylo potvrzeno při dalším zákrytu o rok později. Podivné vlastnosti naznačovaly, že se nejedná o celistvé prstence, ale jen o jejich části. To se však nepotvrdilo. Sonda Voyager 2 ukázala, že prstence jsou celistvé, ale jejich hustota a mohutnost není všude stejná. Dva prstence jsou složeny z kompaktních částic a dva jsou spíše difúzního charakteru.

V soustavě prstenců se uplatňují „pastýřské“ měsíce. V některých prstencích byla pozorována i tělesa o rozměrech 10 - 20 km. Rovina prstenců je plná jemného prachu. Podle prvních informací se prstence skládají z jemných částic, které jsou dobře pozorovatelné v protisvětle, a z větších úlomků (řádově decimetry, metry a větší). Důležitou roli hraje již zmiňovaná segmentace - nakupení částic v určitém výseku prstence, zřejmě díky dynamickým efektům. To vedlo k původní mylné domněnce o existenci jednotlivých oblouků a nikoliv celistvých prstenců.

Zdroj: Internet, Encyklopedie Diderot
Zpracovala: Majda

Výstup na Říp *aneb opět po 1500 letech*

„Pojďte a poslyšte pověsti dávných časů.“... I taktó bych mohl začít líčit své pocity, když jsem se před několika lety rozhodl napodobit vojvodu Čecha a prožít to, co mohl on při výstupu na Říp. Spatřit kraj kolem Řípu pod dojmem jedinečných okamžiků a ne v atmosféře davů skautů a ostatních návštěvníků tohoto pamětihodného místa. Vězte, že rozhodnutí provést tuto akci se v každém případě plně vyplatilo.

St. George -
Patron
of all Scouts

V pozdní předvečer svátku svatého Jiří jsem se po výstupu z vlaku vydal již ztemnělou krajinou k Řípu. Po dostižení jeho úpatí jsem si na příhodném místě upravil místo na spaní. Kolem byla tichá tma a jen cikády cvrkaly svou oblíbenou melodii a jediným mým společníkem byl měsíc v úplňku doprovázený houfy hvězd. I když jsem byl ten den unaven, nedařilo se mi usnout. Snad to bylo způsobeno nedočkavostí z nadcházejícího nebo působením atmosféry tohoto místa. Sice jsem nerozdělával oheň, ale opravdu jsem neusnul až do časného rána, kdy stíny zvolna počaly blednout a blížilo se jitro.

Po vzoru popisu uváděném Aloisem Jiráskem ve STARÝCH POVĚSTECH ČESKÝCH jsem se ještě za valem blednoucího nočního soumraku vydal ztichlým lesem k vrcholu Řípu. Toto tajemné ticho začal jen tu a tam rušit zpěv probudivšího se ptactva.

Cítil jsem se asi obdobně jak by mohl i praotec Čech, když za rozbřesku spatřil ten překrásný širý kraj (směr bez továren) pozlacen prvními příznaky nadcházejícího jitra a lehkým mlžným oparem převalujícím se údolím. Na mne osobně těchto několik krátkých chvil mezi usínající nocí a probouzejícím se dnem zanechalo velmi mocný dojem. Jak tam tak tiše stojím, jako by se mé myšlenky začaly ubírat pouze jedním směrem a to k větám dávno již vyřčeným.

..., To je ta země zaslíbená, zvěře a ptáků plná, medem oplývající.“...

Ať uvidím v budoucnu sebekrásnější scénérie a zažiji sebevíce podivuhodné situace, na toto čarokrásné jitro svátku svatého Jiří, budu vždy s rozechvěním vzpomínat.

York

Jirka Hold – Amateur:

Poslední vážná prosba

Mám poslední příležitost požádat všechny účastníky NAVIGAMU 2003, aby byli tak laskaví a vzali si s sebou transistorová rádia s rozsahem VKV. Jak víte, opět bude v provozu RADIO NAVIGAMUS, které bude vysílat na VKV zprávy, pokyny, muziku a rozhovory a to dokonce ve stereu. Pokud můžete, prosím, vezměte si radia trochu lepší kvality, s těmi mrňavými chrchláčky nemáme z „loňského“ NAVIGAMU na Seči příliš dobré zkušenosti, ale pokud nemáte větší radia, budou muset stačit i ta maličká. Hlavně si ale vezměte náhradní baterie, třídní provoz baterky dost zatíží. Původně jsme chtěli požádat, abyste si vzali i přenosné televizory (pokud je ovšem máte), ale od toho jsme upustili, to by bylo již příliš náročné. Takže stačí ta radia s VKV rozsahem a team RADIA NAVIGAMUS vám za to děkuje.

Mimoňští pulci

Vlčata 1. oddílu vodních skautů v Mimoni byli již před rokem náhodou přejmenováni na „Pulce“. To se tak vžilo, že jim tak nikdo jinak neřekne. Když jsou světlušky u vodáků „Žabičky“, proč by nemohla vlčata být „Pulci“? Vlčata patří spíše do lesa než do vody. Možná, že by o tom mohla naše admirálita i uvažovat. Mimoňákům se to zalíbilo a tento nový název mají rádi. To vám dává na vědomí kapitán „Frenki“ i kormidelník „Slůně“ mimoňské sedmičky.

Mimoňský Balů

Bratři a sestry,

Přinášíme vám jednu novinku, která vás bude doprovázet celý rok. Vezírovi se podařilo vypotit kalendář se skautskými přezdívkami. Každý měsíc vám tedy přineseme jeho část. Zároveň předem přejeme všem, kteří jsou v něm napsaní, mnoho štěstí k svátku!

Redakce

ČERVEN

1. červen	Chrostík, Potápník, Šídlo, Vážka
2. červen	Bali, Capri, Cejlon, Hokaido
3. červen	Jabůrek, Kanón, Kanonýr,
4. červen	Gypsik, Sádra
5. červen	Eprosin, Naftalín
6. červen	Mab, Mabel, Mavis, Mejvis
7. červen	Čokín, Čoko, Šodo
8. červen	Mauglí, Banjo, Bendžo, Mládek, Trsátko
10. červen	Kšanda, Kšandák, Pásek
11. červen	Cvik, Klik, Meresjev
12. červen	Cucni, Dejmi, Kupmi
13. červen	Mámení, Nechápu
14. červen	Sandy, Sendy, Sindy,
15. červen	Bolíto, Funebrák, Šaman, Šamanka
16. červen	Smeták
17. červen	Azrael, Žlababa

18. červen	Milánium, Nalym
18. červen	Nalym
19. červen	Leoš, Lev, Lvíce, Lviček
20. červen	Bubo, Kulíšek, Kuvík, Sova, Sovička, Sůva, Vejr
21. červen	Dural, Hliník, Hliník Silikon,
22. červen	Křeček, Lumík, Pavlucha, Skunk, Svišť, Sysel, Syslík
23. červen	Drobeček, Drobek, Kapka
24. červen	Honzaš, Janek, Jano, Jěňa, John, Johnny, Juan, Juni, Žán
25. červen	Hobbit, Pytlík, Sam
26. červen	Cíba, Cibulka, Paprika, Šnytík,
27. červen	Kovář, Mlynář, Pytlák, Stárek, Strojník
28. červen	Brepta, Křikloun, Řvoun
29. červen	Pedro, Pedy, Pet, Pe'ura, Sacharero, Sv. Petr
30. červen	Donald, Kačer, Rampa

Seznam skautských akcí pro rok 2002/2003 – aktualizováno

1. 5. 2003 – Kotorský závod, Liberec; kontakt: Zip – e-mail: zip.31@centrum.cz
1. 5. 2003 – Odemykání řetězového mostu Stádlec – Lužnice; kontakt: Tip – e-mail: tip13@volny.cz
2. – 4. 5. 2003 – SKARE, místo konání Seč, kontakt: Pardubická sedmička
8. 5. 2003 – Závod o putovní pádlo – etapový závod vlčat a žabiček – lehká, klidná voda – Písek; kontakt: Antonín Kabát, Erbenova 1038/17, 397 01, Písek, tel.: 382 210 912, mobil: 605 233 532
31. 5. 2003 – Čajová plavba, Lavičky – Dalešická přehrada, závod pramic všech věkových kategorií; kontakt: e-mail: jarka@abahoa.cz
- květen – červen 2003 – 1. SPLŠ - putování kvetoucí přírodou; kontakt: Vladimír King kong Kučera, Komenského 140, 253 01 Hostivice, e-mail: kingkong@korrig.cz, tel.: 724 029 246
- červen 2003 – Mattoni cup – Karlovy Vary
3. – 8. 6. 2003 – Navigamus 2003 – Břehy u Přelouče; 450,- Kč/osoba, přihlášky do 31. 12. 2002, platba do 15. 2. 2003, kontakt: Bombo – e-mail: ivokral@sshr.cz; info na www.hkvs.cz
13. – 15. 6. 2003 – Mimoňské pádlo, Meandry 2003; Kontakt: Aka – e-mail: tiskarna.ralsko@iol.cz
20. – 22. 6. 2003 – „Jižní regata“ – závody oplachtěných pramic na Orlické přehradě – Vystrkov či Velký výr; kontakt: Flint – e-mail: bocman@cbox.cz
2. 8. 2003 – Benátská noc – Znojmo; kontakt: David Gros - mobil: 605 919 740, Pavel Kolář – 604 167 167, e-mail: kolar@gymspgs.cz
15. – 24. 8. 2003 – Lesní škola VS
15. – 24. 8. 2003 – ČLKVS Námořní akademie, kontakt: Raduš - Radka Valešová, Waltrova 14, 318 10 Plzeň, tel.: 377 381 029, 377 013 358, 723 955 382, e-mail: radus@hkvs.cz
15. – 24. 8. 2003 – Slezský čekatelský lesní kurs; stanová základna přístavu Poseidon Opava u Barnovské nádrže ve vojenském výcvikovém prostoru Libavá; cena: záloha 500,-Kč současně s přihláškou + doplatek, který nepřesáhne 1000,-Kč; kontakt: Mgr. Jan Píšala – Hogan, mobil: 602 123 759, tel. práce: 556 616 592, tel. byt: 553 622 281
24. – 31. 8. 2003 – Vltavská Anabáze; kontakt: Jupp – e-mail: Jupp.16pvs@seznam.cz
22. – 31. 8. 2003 – Letní část 1. SPLŠ; kontakt: Vladimír King kong Kučera, Komenského 140, 253 01 Hostivice, e-mail: kingkong@korrig.cz, tel.: 724 029 246
27. 9. 2003 – Napříč Prahou přes tři jezy
28. 9. 2003 - Pražský maratónský triatlon; kontakt: Jupp – e-mail: Jupp.16pvs@seznam.cz
- říjen 2003 – 1. SPLŠ – putování usínající přírodou; kontakt: Vladimír King kong Kučera, Komenského 140, 253 01 Hostivice, e-mail: kingkong@korrig.cz, tel.: 724 029 246
11. 10. 2003 – Podzimní Lorenzova stuha, závod všech věkových kategorií, Třebíč; kontakt: e-mail: jarka@abahoa.cz
28. 10. 2003 – zamykání řetězového mostu Stádlec – Lužnice; kontakt: Tip – e-mail: tip13@volny.cz
- prosinec 2003 – absolvenční a hodnotící víkend 1. SPLŠ; kontakt: Vladimír King kong Kučera, Komenského 140, 253 01 Hostivice, e-mail: kingkong@korrig.cz, tel.: 724 029 246

Pokud se u vás něco děje a chcete o tom informovat skautskou veřejnost prostřednictvím Kapitánské pošty a webových stránek HKVS, pište na: mabab@seznam.cz, nebo kapitanskaposta@seznam.cz.

Noční hra: „Tokijský expres“

Počet plavidel: cca 40 p 550 (kanoé není bezpečná pro tuto hru v tak velkém počtu)

Vybavení jednotlivých plavidel: bílá vlajka 30x20cm na metrové žerdi, 12ks nejobyčejnějších pingpongových míčků, navigační světlo, Japonci rudé, Amíci žluté, 10ks kargo tyčka o průměru 3-4 cm a délce 30cm. Jako navigační světlo byla vybrána blikáčka na kolo umístěná na stožárku vetknutém do ploutvové skříně.

Vybavení přístavů: Japonci vše 2x

2ks bóje natřená signální barvou (spray, polystyren+ závaží) na břeh 2x vozová petrolejka s celofánem Japonci červená, Amíci zelená (zajistí Flintův tým)

Podmínka: Na každé lodi dospělák, třeba jako porcelán to je jedno

Poměry loďstev: Japonci 3/5 Amíci 2/5

Doba přípravy: cca 2hod

Herní čas: 2 hod

Zahájení: podmínkou je tma tj. asi 22:00

Každá loď ještě obdrží 2ks lodní život

Obě loďstva určí i obranu přístavu

Budou jmenováni nezávislí rozhodčí v přístavech i na vodě 6 rozhodčích (po jednom v přístavech a čtyři na vodě v lodích bez světel)

Bude vytyčena dvojice přístavů Japonských pracovně příst."A"(jméno dostane až najdu knihu) a příst."Q" co nejdále od sebe s využitím členitosti břehů.

A dále přístav Amíků "H" v pomyslném vrcholu trojúhelníka viz. podmínky místa srazu

Vlastní hra: Úkolem japonců je přepravit kargo v podobě tyček ze základny přístavu "A" k bojujícím jednotkám do "Q". Úkolem Američanů je jim v tom zabránit.

Japonci vítězí přepraví-li více, jak 1/2 karga úspěšně z "A" do "Q" v opačném případě vítězí Američané.

Japonská loď smí a musí vézt z "A" 1-5ks karga do "Q"

Americká loď může nést libovolný počet zabaveného karga, ale počítá se jen kargo dopravené do přístavu (může tedy operovat nezávisle na přístavu)

Boj je veden hodem míčků na loď protivníka, zásah platí jen do vnitřku lodi i třeba odrazem, míčky lze za letu! Srážet. Zasažená loď odevzdá útočníkovi kargo, po tuto dobu mává člen posádky bílou vlajkou nad lodí a lodi jsou nedotknutelné a ostatní drží od nich odstup cca 30m. Japonská loď se může bránit i útočit na cestách tam i zpět. Zasažená loď musí ihned zpět do přístavu (japonská do "A") a odevzdá lodní život nemá-li už jej, tak končí hra. Loď se nesmí zdržovat na dostřel nepřátelského přístavu, je-li zasažena přístavním dělostřelectvem k tomu zřízeným, je naráz vyřazena ze hry. Loď smí volit jakoukoli taktiku kromě pohybu po souši. Nikdo nesmí zakrývat navigační světlo, okamžitá diskvalifikace! Japonec smí mít na palubě více jak 5 ks kargo jen v případě odebrání kargo americké lodi po zdařilém boji. Každá loď smí lovit libovolný počet míčků. Hrajeme fair-play

Závěr hry : hra končí po 2hodinách, nebo převezením celého objemu karga to je zatím vše, kdyby vás napadla nějaká slabina nebo nejasnost domyslím.

Jména přístavů: A-Bougainvil, Q-Munda, H- Henderson